

Siunattua pääsiäistä!

Patteriradio on
hyvä kotivara

► Sivut 14-15

Piispa Mari Leppänen
perää kirkolta
uudistumista

► Sivu 4

Arja Savolaiselle
auttaminen on
sydämen asia

► Sivu 20

SINUN käsiisi

Pääsiäisen evankeliumin mukaan Jeesus kuolee ristillä Psalmin 31 sanat huulillaan: ”Isä, sinun käsiisi minä uskon henkeni.” Alkutekstin verbi merkitsee itsensä antamista, jättäytymistä, antautumista, heittäytymistä jonkun toisen haltuun.

Näin teemme joka ilta nukahtaessamme. Voidaksemme vaipua levolliseen uneen joudumme hetkeksi luopumaan oman elämän hallinnasta. Pelon vallassa on vaikea nukahtaa. Siksi nukahtaminen edellyttää riittävästi turvallisuuden tunnetta. ”Isä, sinun käsiisi minä uskon henkeni.”

Tänä keväänä Venäjän hyökkäys Ukrainaan on riistänyt miljoonilta ihmisiltä tunteen oman elämän hallinnasta. Piiritetyn kaupungin vanhus, sotaa lapsineen pakeneva äiti ja taisteluun valmistautuva sotilas joutuvat turvautumaan itseä suurempiin voimiin: ”Isä, sinun käsiisi minä uskon henkeni.”

Jeesus ei ehtinyt tai jaksanut lausua Psalmin jaetta loppuun. Mutta epäilemättä hän tiesi, miten se jatkuu: ”Herra, sinä lunastat minut vapaaksi, sinä uskollinen Jumala.” (Ps. 31:6).

Kristuksen viimeinen sana vihjaa vapautukseen. Hänen kuolemansa oli sovituksen tuova ja elämän antava, ei pelkkä murheellinen marttyyrikuolema.

Kristuksen sana viittaa pääsiäisen aamuun. Joka uskoo elämänsä Jumalan käsiin, saa sen takaisin ylösnousemuksessa.

Joka sulkee silmänsä maailman pahuudelta, kieltää totuuden ja lankeaa väärään idealismiin. Joka sulkee silmänsä Jumalan mahdollisuuksilta, kieltäytyy toivosta ja lamaantuu.

Pääsiäisen kertomus sisältää sekä totuuden että toivon. Se paljastaa avoimesti totuuden ihmisluonnon raadol-

TUULIA HYTTINEN

lisista piirteistä. Ihminen on itsekkyytensä vanki, ja tarvitsee vapautukseen apua ulkopuolelta.

Pohjimmiltaan pääsiäinen paljastaa Jumalan hyvyyden ja voiman. Hän herätti Kristuksen, jotta me saisimme elämän. Pääsiäisenä juhlimme elämän

voittoa kuolemasta, hyvän voittoon pahasta ja rauhan voittoon sodasta. ”Isä, sinun käsiisi minä uskon henkeni. Sinä lunastat minut vapaaksi, sinä uskollinen Jumala.”

Toivotan sinut lämpimästi tervetulleeksi Kuopion seurakuntien jumalan-

palveluksiin juhlimaan ristin ja ylösnousemuksen pääsiäistä.

JARI JOLKKONEN
Kuopion hiippakunnan piispa

LYHYESTI

Kirkkohallitus ehdottaa avustusta ukrainalaisille

SUOMEN ev.lut. kirkon kirkkohallituksen täysistunto esittää, että Kirkon keskusrahasto antaa 500 000 euron suuruisen avustuksen sodasta kärsiville ukrainalaisille Kirkon Ulkomaanavun kautta. Avustus esitetään kirkolliskokoukselle tehtäväksi Kirkon keskusrahaston talousarvion 2022 muutoksena. Kirkolliskokouksen seuraava istunto järjestetään toukokuussa.

Perusteluissa todetaan, että Suomen ev.lut. kirkko haluaa osoittaa tuensa avun tarpeessa oleville ukrainalaisille. Hätävun vahvistamiseksi Kirkkohallitus on lisäksi suositellut, että seurakunnat keräävät maaliskuun aikana kolehdin tai kolehteja ukrainalaisten tueksi. Lukuisissa seurakunnissa on myös tehty omia avustuspäätöksiä. Piispainkokous on puolestaan myöntänyt 100 000 euron avustuksen ukrainalaisten ja Ukrainan kirkkojen tuke-

miseen kansainvälisten ja ekumeenisten yhteyksien rahastosta.

Kuopion ev.lut. seurakuntien yhteinen kirkkoneuvosto myönsi ukrainalaisille perheille 20 000 euron avustuksen. Avustus toimitetaan Kirkon Ulkomaanavun kautta. Myös pakolaisten vastaanottamiseen varaudutaan luovuttamalla tarvittaessa Hirvijärven leirikeskus pakolaisten käyttöön.

Seurakuntayhtymä on jo syksyllä 2021 ilmoittanut Maahanmuuttoviraston tekemään kartoitukseen, että Hirvijärven leirikeskus voi olla käytettävissä mahdollisena hätämajoitustilana. Kun majoitustilat kanavoidaan Maahanmuuttoviraston kautta, virasto vastaa käytännön järjestelyistä ja pakolaisten keskuksen toiminnasta sekä kustannuksista.

JUHAN KOSKELL

KATSE KIRKKOON

SIILINJÄRVEN kirkko

UKRAINA

tarvitsee apuamme

Venäjän hyökättyä Ukrainaan piispa Jari Jolkkosen mielen on täyttänyt myötätunto ja huoli sodasta kärsivistä ukrainalaisista. Ukraina taistelee myös Suomen puolesta, piispa toteaa.

Tuska. "Aivan alusta lähtien sota on herättänyt tuskaa. Kun ajattelen sodasta kärsiviä ukrainalaisia, tuskaani yhdistyy huoli ja myötätunto. Kun ajattelen Venäjän rikollista hyökkäystä, typerää perustelua ja raakalaismaista tulenkäyttöä, tuskaani liittyy syvä epäileluuden kokemus."

Auttaminen. "Ukrainalaiset tarvitsevat humanitaarista apua. Pitkään. Parasta on lahjoittaa rahaa luotettaville avustajajärjestöille. Niihin kuuluu myös Kirkon Ulkomaanapu. Tiedän sen, koska johdan kirkon lähetys- ja avustajajärjestöjen valvontaa. Talvisodassa me jäimme yksin. Ankara totuus on, että Ukraina tarvitsee myös aseapua. Ukrainan häviäminen rohkaisisi Venäjää jatkamaan militaristista imperialismia. Ukraina taistelee myös Suomen puolesta."

Rajayhteistyö. "Venäjän valtiojohtoa pitää iskeä talouspakotteilla lujaa. Toisaalta tavalliset venäläiset ovat syyttömiä sotaan. Itäraja tulee olemaan vieressämme tuhat vuotta. Siksi kestävän rauhan takia meidän pitäisi yrittää jatkaa vuorovaikutusta ruohonjuuritasolla. Eikö luottamuksen rakentaminen tavallisiin venäläisiin, kansalaisjärjestöihin ja ystävyysseurakuntiin voisi olla juuri meidän itärajalla elävien tehtävä?"

Puolustus. "Venäjän hyökkäys paljasti, että sen valtiojohto ymmärtää lopulta vain voiman ja vallan kieltä. Siksi meidän on jatkossakin pidettävä puolustusvoimat suorituskykyisenä. Entisenä aktiivireserviläisenä ja maanpuolustuskursseja kuluttaneena tiedän, että Suomen armeija on hyvässä kunnossa. Meillä on vahva tykistö ja

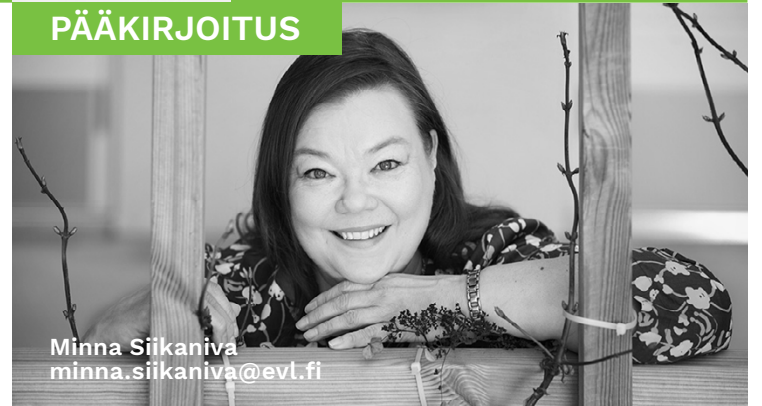

maailmanluokan hävittäjät. Maastomme suosii puolustajaa, olemme "suluttamisen suurvalta". Tämä tuo tiettyä levollisuutta. En pelkää hyökkäystä Suomeen. Mutta samalla Suomen pitää olla myös rauhanturvaamisen ja diplomatian suurvalta."

Rukous. "Sodan sytyttyä järjestettiin piispojen toivomuksesta rauhan rukous ja kellojen soitto kaikissa seurakunnissa. Rukous on oikeasti tärkeä, ei vain korulause. Siinä tuomme kärsivien hädän sekä Jumalan korviin että omalle sydämelle. Tutkimukset osoittavat, että pitkittyneessä stressissä rukous vahvistaa ihmisen kriisinsietokykyä."

VIRPI HYVÄRINEN

PÄÄKIRJOITUS

Minna Siikaniva
minna.siikaniva@evl.fi

Rukous vahvistaa hyvyyden voimaa

Olemme kaikki järkyttyneitä Venäjän hyökkäyksestä Ukrainaan. Kristinuskon ydinsanomina ovat viesti luottamuksesta, lohdusta, toivosta, sovinnosta ja rauhasta. Viesteissämme painotamme luottamusta Jumalaan ja rukousta. Näitä viestejä meidän nyt kannattaa vaalia ja välittää.

Suomessa olevia venäläisiä ei saa kohdella syrjivästi sillä perusteella, että Venäjä on hyökkäävä osapuoli. Nyt on tärkeää rakentaa rauhaa myös paikallistasolla.

Ihmisillä on tarve puhua sekä koronapandemiasta että Ukrainan sodasta. Huolia on tärkeää kuunnella. Samalla on pidettävä toivoa yllä, sillä ilman toivoa tulevaisuus on ahdistava. Toiminta auttaa jaksamaan. Auttaminen ja oma varautuminen luovat turvallisuuden tunnetta.

Sota on synnyttänyt myös ennen näkemättömän halun auttaa.

Yhteisvastuuseräys huomioi erityisesti koronasta kärsiviä lapsia ja nuoria, joiden henkistä kuormaa sodan herättämä huoli kasvattaa entisestään. Kirkon Ulkomaanapu ja Lähetysseura ovat käynnistäneet katastrofiapukeräykset.

Seurakunnat ovat tukeneet ukrainalaisia järjestämällä tukikonsertteja ja keräyksiä sekä myöntäneet rahallista tukea.

Yksi ihminen voi tehdä paljon pahaa – mutta myös paljon hyvää.

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon piispat pyytävät ihmisiä rukoilemaan rauhan puolesta. Paaston aika kutsuu kääntämään katseemme pois itsestä kohti lähimmäisen hätää. Piispat muistuttavat, että sotaa pakenevat lähimmäisemme voivat pian olla maassamme etsimässä turvaa. Silloin olemme valmiina ottamaan heidät vastaan ja auttamaan.

Seurakunnat ympäri Suomen ovat valmiina vastaanottamaan ukrainalaispakolaisia. Yhteistyö järjestöjen, kuntien, Suomen ortodoksisen kirkon ja muiden toimijoiden kanssa on vahvaa.

*Suo, Herra, toivon kynttilöiden loistaa,
tuyneksi, lämpimäksi liekki luo.
Valaiset pimeään, voit pelot poistaa.
Jää keskellemme, Kristus, rauha tuo!
Virsi 600:3*

KUUKAUDEN VALINNAT

90

MAALISKUUN alussa tuli kuluneeksi 90 vuotta siitä, kun Yleisradio lähetti ensimmäisen radiohartauden.

8 000

MARRASKUUSSA järjestetään seurakuntavaalit, joissa valitaan valtakunnallisesti noin 8000 uutta luottamushenkilöä.

6 000 €

KIRJAILIJA Pirkko Saisio on saanut vuoden 2021 Kirkon kulttuuripalkinnon teoksestaan *Passio*. Palkinnon suuruus on 6000 €.

VALTAKUNNALLISET järjestöt Herättäjä-Yhdistys ry ja Luonnonperintösäätiö ovat ostaneet Nilsin Aholansaassa sijaitsevan Jenun tilan maat. Tarkoituksena on suojella kulttuurihistoriallisesti arvokkaan saaren metsiä ja alueen kulttuuriperintöä. Luonnonperintösäätiön ostama alue on metsää, Herättäjä-Yhdistyksen alue Aholansaaren lomakeskuksen rajanaapurina rantaa ja rakennettua aluetta.

ELOKUVAOHJAAJA Susanna Helkelle myönnettiin Kirkon mediasäätiön vuoden 2022 palkinto elokuvasta *Armotonta menoa – Hoivatyön lauluja*. Kyseessä on tumman huumorin sävyttämä dokumentaarinen lauelokuva suomalaisen vanhusten hoivan tilasta, hoivatyön tekijöistä ja kokijoista hoivan markkinoilla. Elokuvassa esiintyy muun muassa lukuisia kuopiolaisia ja siilinjärveläisiä kuorolaisia.

UKOILEN

*Vapahtaja,
matkalla pääsiäiseen rukoilen
nöyryyttä, kärsivällisyyttä ja
rakkautta.*

*Rukoilen sodan ja pelon keskellä
elävien puolesta.
Rukoilen rauhaa ja sovintoa.*

*Herra, armahda meitä.
Valmista ottamaan vastaan
sanoma toivosta ja uudesta alusta.*

*Kiitos, että olet voittanut kaiken
pimeän.*

Entä jos messu olisi UUDEN ALKU?

Piispa Mari Leppäsen mielestä jumalanpalvelus ja kirkkotila ovat välttämättömän muutoksen edessä. Miten vastata hengellisyyden, yhteisöllisyyden ja avointen ovien kaipuuseen?

Jos jumalanpalvelus olisi aidosti viikon tärkein juttu. Jos messu valmistettaisiin aina vapaaehtoisten vahvalla panoksella. Jos messu olisi iltaisin ja kestäisi enintään tunnin. Jos messu ei olisi yhtään jäykkä, vaan vapaa ja ystävällinen. Tämä kuva kirkosta avautui piispa **Mari Leppäsel**le hänen toimissaan Espanjassa siirtolaispappina joitain vuosia sitten.

”Miten muistaisimme, että messu on Jumalan palveltavana olemista, ei suoritus?” Turun arkkihiippakunnan piispa Leppänen kysyi kuulijoiltaan Kuopion Jaetut eväät -jumalanpalveluspäivillä.

Tarvitaan uusi pyhäpäivän kulttuuri

”Ihmisten tavat ovat muuttuneet. Elämänrytmi ei ole enää sellainen, että sunnuntaiaamuna tulisi mieleen lähteä kirkkoon. Jumalanpalvelus synnyttää monissa vierautta. Omaa hengellisyyttä eletään todeksi toisin”, Leppänen sanoo.

”Enää ei toimi ajatus tilaisuuksista, johon seurakuntalaiset tulevat. Samaan aikaan moni kaipaa turvaa, yhteyttä toisiin ihmisiin ja Jumalaan.”

”Tarvitsemme uudenlaista pyhäpäivän kulttuuria. Pyhäpäivän viettäminen tekee hyvää sielulle. Arjen ja pyhän vuorottelu, uuden viikon aloittaminen jumalanpalveluksesta tuo voimaa arkeen ja auttaa suuntaamaan katseen oikeaan.”

”Miten sanoittaisimme tätä seurakuntalaiselle, joka kokee, ettei jumalanpalvelus anna hänelle mitään? Miten seurakunta voi luoda elävää pyhäpäivän kulttuuria?” Leppänen kysyy.

Yksi esimerkki löytyy Turusta Mikaelin seurakunnasta, jossa sunnuntai on seurakunnan pääpäivä, jolloin kirkonmällä tapahtuu kaikenlaista aamusta iltaan. Uuden kulttuurin luominen on tietoinen valinta.

Kulttuuritilaisuus keskiluokalle vai arkinen paranemisihme?

Leppäsen mukaan hyvin tehdyt messut ovat seurakuntien perustyötä, mutta riskinä on toteuttaa messut liian hyvin.

”Niin taitavasti, että lasten tai vammaisten äänet häiritsevät upeasti toteutettua kokonaisuutta. Joskus kuulee sanottavan, että jumalanpalvelukset ovat kuin kulttuuritilaisuuksia keskiluokalle.”

Leppänen perää asennemuutosta ja työtä saavutettavuuden eteen, jotta jumalanpalvelukseen voi osallistua, vaikka ei osaa kieltä täydellisesti tai pysty istumaan tuntia penkissä kiemurtelematta.

”Esteettömän ja saavutettavan seurakunnan rakentaminen on arkinen paranemisihme. Uudet tulijat tulisi kohdata vieraanvaraisesti. Kun yksinäinen hakeutuu messuun seurauksena, hänen ei

PIISPA Mari Leppäsen mukaan arjen ja pyhän vuorottelu tekee hyvää sielulle.

tulisi lähteä sieltä yhtä yksinäisenä kuin tullessaan oli.”

Lisäksi on huomattava lapset.

”On rakennettava asenteellista esteettömyyttä, jotta jokainen vauvojen ja pienten lasten kanssa jumalanpalvelukseen tuleva kokee seurakunnan iloitussevan heistä, ei vain sietävän heitä.”

Hiljentymisen taidot eivät ei saa olla kirkkoon tulon mittari.

”Jeesus ei sanonut, että sallikaa hiljaisten ja mielellään paikallaan istuvien lasten tulla minun luokseni.”

Jos kirkkokahveilta ei löydy pillimehua tai pilttiä, yhtään lasta ei oikeasti odotettu paikalle.

”Lähetämme paljon sanattomia viestejä siitä, kenelle olemme jumalanpalveluksen valmistelleet. Jos opasteet ohjeistavat lapsiperheitä tiukkaan sävyyn, se kertoo, että lasten aiheuttama häiriötä halutaan minimoida. Jos kirkossa ei ole lapsille mitään puuhaa, se on ihan sama kuin kirkosta puuttuisi invaramppi tai induktiosilmukka. Jos kirkkokahveilta ei löydy pillimehua tai pilttiä, yhtään lasta ei oikeasti odotettu paikalle.”

”On arvokasta, että lapset ovat terve-tulleita kirkkotilaan, sillä kokemuksen kautta lapsi kasvaa uskoon ja kirkko voi tulla lapselle omaksi. Sinne löytää tien myöhemminkin.”

Kirkko yhtä aikaa monikäyttöinen ja pyhä

”Ihmiset kaipaavat kirkolta kokonaisvaltaista hengellisyyttä, diakonista elämäntapaa ja auki olevia kirkkoja, joissa ihmiset kohdataan ja joissa voi toimia paremman maailman puolesta. Meidän on avattava kirkkojen ovet!” Leppänen painottaa.

On arvokasta, astuipa ihminen kirkkoon mistä syystä hyvänsä: jumalanpalveluksen, hiljentymisen, kauneuden tai arkkitehtuurin vuoksi, kahville, lämmittelemään, vessaan tai pysähtymään pyhiinvaelluksella.

Kirkko elää murroksessa, joka koskee taloutta, toimintaa ja hengellisyyttä – myös seurakuntien arvokkaimpia rakennuksia.

”On välttämätöntä luopua osasta kiinteistöistä, ettemme kohta ole kiinteistöyhtiö, jolla on myös hengellistä toimintaa. Kirkkotilojen monipuolinen käyttö on välttämätöntä. Päätäjillä on suuri vastuu siitä, millaisissa kirkoissa tulevaisuuden seurakunta elää.”

”Kirkot eivät ole museoita, ne ovat elämää varten. Kun toimintoja keskitetään kirkkotiloihin, kirkot muuttuvat seurakunnan elämän keskuksiksi”, piispa sanoo.

Kotikirkko herättää tunteita

Leppänen tietää, että omaan kotikirkkoon liittyy vahvoja tunteita.

”Sukupolvet vaihtuvat, mutta kirkko kantaa muistia. Kirkon seinät ovat tallentaneet itkut ja naurun, nähneet myös yksinäisyyden, ulkopuolisuuden ja epävarmuuden, hädän elämän ja kuoleman edessä. Kirkkotila tiivistää maailman ja ihmisen elämän.”

Siksi kirkkoon liittyvät muutokset herättävät tunteita. Samaan aikaan kirkko elää jatkuvassa muutoksessa, ja siltä odotetaan uudistumista.

Esimerkiksi kirkkotilan muutoksesta Leppänen nostaa Liedon kirkon, jossa lattialämmitysremontti poiki laajan peruskorjauksen ja esteettömän, monikäyttöisen, pyhän tilan. Tätä nykyä Liedon uudistuneessa kirkossa ihmiset ovat jumalanpalveluksessa yhdessä alttarin, yhteisen ruokapöydän ympärillä. Kirkko on aina auki, työntekijät siirtyvät vähitellen kirkkoon, erilaiset ryhmät kokoontuvat kirkossa, ja kaikki heijastuu jumalanpalveluselämään. Katse on 50 vuoden päässä.

”Muutos ei ole ollut helppo, mutta se on mahdollinen.”

YHDESSÄ jaetut eväät

Jaetut eväät -jumalanpalveluspäivät maaliskuussa Kuopiossa kokosivat yhteen noin 550 osanottajaa eri puolilta Suomea.

Kuopion Musiikkikeskuksessa vietetty tapahtuma koostui hartaushetkestä, luennoista, kanavatyöskentelyistä ja jumalanpalveluksista. Yli 20 kanavatyöskentelyä tarjosivat antia laidasta laitaan: bibliodraamaa, hiljaisuuden joogaa, leikkimessua, hiljentymistä Siionin virsien äärelle, työpajoja sosiaalisesta mediasta sekä paneelin diakonisesta messusta.

Jaettu yhteys on tärkein

Ensimmäisen pääpuheenvuoron piti piispa **Mari Leppänen**, joka jakoi ajatuksiaan messusta, diakoniasta ja yhteisöllisyydestä.

”Niin kauan kuin meillä on lapsia ja lintuja, meillä on toivoa. Jos kirkkokennus on esteetön, monikäyttöinen, toiminnallinen pyhä tila, jossa katseet kohtaavat, meillä on toivoa. Ja kun yhteen kokoontuva seurakunta ymmärtää toinen toistensa kanssa jaetun yhteyden seiniä tärkeämmäksi, meillä on toivoa.”

Toisessa pääpuheenvuorossa Luterilaisen maailmanliiton ekumeenisten asioiden pääsihteeri ja jumalanpalveluselämän professori **Dirk G. Lange** pohti liturgian merkitystä jumalanpalvelusyhteisössä.

”Liturgian kuvio on yksinkertainen: kokoontuminen, sana, ehtoollinen ja lähettäminen. Meidät lähetetään murrettuna maailmaan löytääksemme Jumalan taas, jo odottamassa meitä siellä.”

”Leivässä, viinissä ja lupauksessa yhteisö ei kohtaa historiallista Jeesusta eikä kuvitteellista Kristusta vaan Jumalan, joka kutsuu yhteisön vaihtokaupaan: jatkuvaan liikkeellä oloon.”

Joukko, johon minäkin kuulun

Kolmannessa pääpuheenvuorossa kirkkoherra **Kari Tirola**, hiippakuntadekaa-

KARI TIROLAN, Juha Rauhalan ja Kaisa Raittilan puheenvuoro kantoi nimeä ”Kirkko tarvitsee köyhiä ollakseen kirkko”.

ni **Juha Rauhala** ja kirjailija **Kaisa Raittila** keskustelivat Sant’Egidion yhteisöstä, jonka perustana on ystävyys köyhien kanssa. Sant’Egidion yhteisö muun muassa ruokkii viikoittain tuhansia paperittomia ja pitää vapaaehtoisvoimin vanhainkotia.

”Tunsin äkkiä samaa kotiinpaluun juhlaa kuin osallistuessani ensimmäistä kertaa rukoushetkeen Santa Maria in Trasteveren kirkossa. Nämä kaikki ihmiset, maailman eri kolkilta saapuneet, he, jotka olivat tulleet nälän, köyhyyden tai väkivallan pakottamina. He, jotka olivat täällä syntyneet ja hekin, jotka olivat

tulleet uteliaisuudesta, etsimisen halusta ja löytämisen riemusta. Ei ollut enää heitä, niitä tai teitä, vieraita ja tuntemattomia. Oli olemassa vain se joukko, josta käytetään sanaa me. Ja siihen joukkoon minäkin kuulun”, Kari Tirola muisteli.

Pääohjelmaan sisältyi myös kaksi messua, piispa **Jari Jolkkosen** johtama messu Tuomiokirkossa sekä alakouluikäisten toteuttama Siipimessu Alavan kirkossa. Sunnuntaina 20.3. kokoonnuttiin erilaisiin messuihin ympäri Kuopiota ja Siilinjärveä.

Jumalanpalveluspäivien teemavirsi, kanttori **Richard Nichollsin** sävellys

ja hiippakuntadekaani **Sakari Häkkisen** sanoitus, tiivistää hyvin tapahtumaviihkonlopun antia:

*Pyhä Henki voimaa arkeemme antaa,
toistemme taakkaa tahdomme kantaa,
Herra siunaa matkamme täällä,
rauhan anna kasvaa maan päällä,
Yhdessä jaetaan eväät.*

JENNI TABELL

KOLUMNI

Minä olen, koska sinä olet

Luottamus on varmuutta, että elämä kantaa. Se on uskoa siihen, että minun puolellani ollaan, riippumatta siitä, mitä elämä tuo tullessaan. Luottamus saa voimansa puhtaista ajatuksista, joita ajattelemme toisistamme.

Luottamus ilmenee yhteytenä. Kun koen, että olen sinun silmissäsi riittävä, arvokas ja merkityksellinen olento, uskallan kurkottautua oman rajoittuneisuuteni ulkopuolelle. Ilman uskallusta ajatella itselle vierailta tavoilla jää jäljelle vain samanlaisuutta ja sen mukanaan tuomaa taantumista.

Luottamuksen vallitessa sallimme toistemme erilaisuuden, joka on kaiken edistyksen edellytys. Samanlaisuus

pitää paikallaan, mutta toisenlaisuus liikuttaa. Tavanomaisuudesta poikkeavat ajatukset auttavat huomaamaan maailmassa sitä, mille olemme aikaisemmin olleet sokeita.

Turvan kokeminen ja luottamuksen lisääntyminen auttavat jakamaan elämän kokemuksellista rikkautta. Jakaminen kannattelee kaikkia osapuolia. Sen sijaan itsellä pidetty elämä kutistaa kokemusmaailmaa. Antaminen jättää maailmaan ylvään jäljen toisin kuin ottaminen.

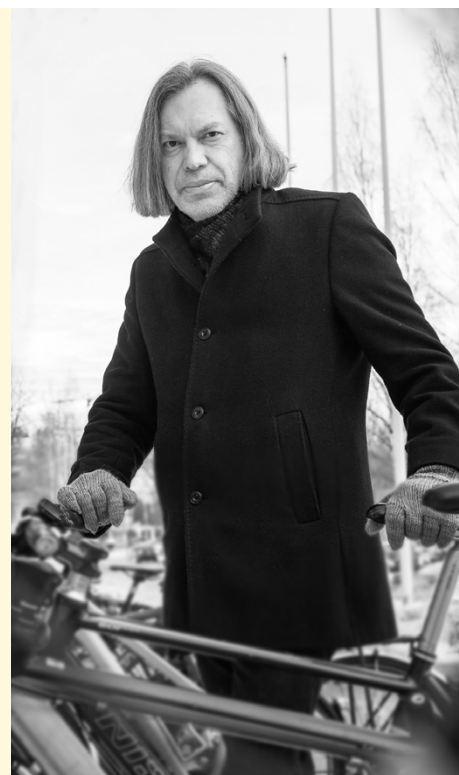
Parhaimmillaan luottamus ilmenee siten, että minä uskaltaudun houkuttelevaan esiin sinun kauneuttasi. Se ei ole minulta pois, vaan kannattelee myös minua.

Jotta minä voisin olla täyteläisesti minä, tulee sinun saada olla kaikkea sitä, mitä sinä ainutlaatuisena ihmisenä olet.

Jokaisessa ihmisessä on heikkoutta. Mutta jokaisessa on myös vahvuutta. Mitäpä jos päättäväisesti houkuttelimme esiin toistemme parhaita puolia – sitä hyvyttä, kauneutta ja rohkeutta, jota jokaisessa ihmisessä on.

Päättäväinen hyvään sitoutuminen on se, mikä yhteisöjä, yhteiskuntaa ja koko maailmaa kannattelee. Hyvyttä on mahdollista lisätä maailmaan joka päivä. Ja sitä on jo maailmassa enemmän kuin pahuutta.

ARTO O. SALONEN

JUMALANPALVELUSPÄIVÄT
kokosivat yhteen osanottajia
ympäri Suomen.

GENEVESTÄ saapunut jumalanpalveluselämän
professori Dirk G. Lange puhui jumalan-
palveluksen ja ehtoollisen merkityksestä.

ALAVAN kirkonseinään heijastettiin
jumalanpalveluspäivien logo.

HEIKKI HYVÄRISEN luotsaamassa biblio-
draama-kanavassa tutustuttiin Raamatun
kertomuksiin toiminnallisin keinoin.

MÄNNISTÖN seurakunnan vapaaehtoiset
somistajat vastasivat tapahtuman
koristelusta.

JUMALANPALVELUSPÄIVIÄ on suunniteltu
vuodesta 2019 alkaen. Suunnittelutiimi esittäytyi
tapahtumassa "savolais-ukko" Heikin johdolla.

HAUTAUSTOIMISTO
Länsivuori

*Perinteikäs,
täyden palvelun
hautausseurasto.*

Savonkatu 25, Kuopio
Puh. 017 261 6531, 040 512 1035
www.lansivuoriky.fi

Tietokoneapu
puhelimet & tabletit
**Kotitalous-
vähennys**
www.orden.fi
040 5844 045

PUIJON KIVI

**HAUTAKIVET
KAIVERUKSET
ENTISÖINNIT
MUUT KIVITYÖT**

PYÖRÄKATU 15, KUOPIO
Tervetuloa tutustumaan
myyntinäyttelyyn!
Puh. 017 282 9000
puijonkivi@puijonkivi.fi
www.puijonkivi.fi

KIVI PAJA *Kiven
Kauneutta
Kunnioittaen*
20-vuotta

- Lisänimen kaiverustyöt
- Hautakivet ja entisöintityöt
- Pronssituotteet, Kivilyhdyt
- Paikallista palvelua

Kivipaja Sari Kämäräinen
Siunauskappelintie 2, Kuopio
myynti@kivipajasarik.fi
www.kivipajasarik.fi
puh. 050 575 0004

PYYKKISATAMA

Itkonniemenkatu 27, 70500 Kuopio
Puh. (017) 263 3128
Leväsentie 21, 70780 Kuopio
Puh. 044 989 4592
pyykkisatama.fi

ASIANAJOTOIMISTO
KOLARI & CO

Henkilökohtaista palvelua mm.
perhe- ja perintöoikeudellisissa asioissa
Perunkirjoitukset, testamentit, edunvalvontavaltuutukset ym.

Aapeli Kauppakatu 28, 2. krs, 70110 Kuopio | puh. 017 265 7777
toimisto@kolari-co.fi | www.kolari-co.fi

Asianajotoimisto
Kalevi Pitkänen Oy

Puistokatu 6,
70110 KUOPIO
puh. 017 282 2211
www.kalevipitkanen.com
asianajotoimisto.pitkanen@
co.inet.fi

Pitopalvelua

**Ilon ja surun keskellä
olemme palveluksessanne**

Kaikkiin kodin juhliin maukkaat kylmät ja lämpimät pitopöydät.
*pitopöytä sisältää tuoreet ruiskuoriset riisipiirakat ja perunarieskat
ilman lisämaksua

Kotileivonnaiset tilauksesta, ilmainen kotiinkuljetus
Meiltä myös astiat, liinat, kukkalaitteet, tarjoilu henkilökunta jne.

Kotileipomo & Pitopalvelu PIIRAKKA & PULIKKA
Sari Tenhunen
p. 050 305 1737
piirakkapulikka@hotmail.com

**ORTODOKSISET
PÄÄSIÄISMYYJÄISET**

**Kuopiossa (Snellmaninkatu 8)
la 9.4.2022 klo 11.00 alkaen**

Myytävänä
- piirakoita, pashaa ja muita leivonnaisia,
virpovitsoja, pääsiäismunia.

Järj. eri toimintapiirit Tervetuloa!

KIRKKOHERRAN vaalit 2022

Keväällä valitaan useassa Kuopion ev.lut. seurakunnassa uusi kirkkoherra.

Uuden kirkkoherran valinta on ajankohtainen Tuomiokirkkoseurakunnassa sekä Männistön ja Puijon seurakunnassa. Myös Alavan seurakuntaan on juuri valittu kirkkoherraksi **Anu Kiviranta**.

Seurakunnan kirkkoherra voidaan valita joko välittömällä tai välillisellä vaalilla: Välittömässä vaalissa äänioikeutettuja ovat 18 vuotta täyttäneet seurakunnan jäsenet, jotka on merkitty jäseniksi vähintään 70 päivää ennen vaalia.

Välillisessä vaalissa äänioikeutettuja ovat kirkkovaltuuston tai seurakuntaneuvoston jäsenet.

Puijon seurakunnan kirkkoherran vaali toteutetaan välittömänä. Tuomiokirkkoseurakunnan ja Männistön seurakunnan vaalit toteutetaan välillisinä, näin toimittiin myös Alavan vaalissa. Vaalitavasta on päättänyt tuomiokapituli kunkin seurakunnan oman seurakuntaneuvoston lausunnon perusteella.

1. Kuka olet?
2. Miksi haet kirkkoherraksi?
3. Minkälaisena näet kyseisen seurakunnan tulevaisuuden?

Tuomiokirkkoseurakunta

Mari-Anna Auvinen

1. "Olen teologian tohtori ja pastori. Parhaillaan työskentelen Pakilan seurakunnan vt. kirkkoherrana. Olen myös työskennellyt Munkkiniemen seurakunnassa sekä ekumeenisissa ja koulutus-tehtävissä Suomessa ja Botswanassa. Dosentuurini olen tehnyt Itä-Suomen yliopistoon. Olen syntynyt Rääkkylästä. Itä-Suomi on minulle tärkeä osa perheeni historiaa. Vaikka olen tehnyt myös akateemista työtä, erityisesti pidän ihmisten kanssa tehtävästä työstä, ilojen ja surujen jakamisesta

2. "Tuomiorovastina voi palvella johtamistehtävässä ja samalla elää yhteistä matkaa ihmisten kanssa. Myös hiippakunnan asiat tulevat tuomiokapitulin kautta pöydälle. Kiinnostavaa on nähdä, miten seurakunnat työskentelevät yhteen hiileen ja haluan olla yhtymän puolelta tässä tehtävässä sparraajana. Ajattelen niin, että johtaminen on yhteisen matkan mahdollistamista ja kaikkien osaamisen hyödyntämistä. Erilaisuus on lahja, joka rikastuttaa kaikkia."

3. "Seurakunnan tulevaisuus on seurakuntalaisissa, siinä, mitä teemme yhdessä ja mihin suuntaan visioimme. Kuopio on vireä ja kaunis kaupunki, jonka sydänelässä Tuomiokirkko elää ja hengittää. Vaikka taloudellisia haasteita varmasti tulee samalla tavoin kuin koko kirkossa, uskon, että tietoisella työllä haasteet muuttuvat mahdollisuuksiksi. Seurakunnan keskus on messu, jossa nälkäiset sydämet ruokitaan ja yhteisöllisyys saa tilaa. Uskolle, toivolle ja rakkaudelle on ihmisyyhteisöissä aina tilaus."

Olli Kortelainen

1. "Olen 51-vuotias kirkkoherra, lääninrovasti, aviopuoliso ja kahden aikuisen lapsen isä Siilinjärveltä. Minulla on pitkäaikainen ja monipuolinen kokemus kirkon johtamistehtävistä sekä vankka kirkon hallinnon, henkilöstöhallinnon ja talouden osaaminen. Lisäksi olen toiminut kuuden vuoden ajan tuomiokapitulin pappisasessorina ja olen kirkolliskokouksen pappisedustaja 2021-2024 välisen ajan. Harrastan kitaran soittoa ja liikuntaa. Viihdyn hyvin kuntosalilla, lenkkeillä ja laskettelurinteessä."

2. "Olen kiinnostunut uusista haasteista ja vaativimmista tehtävistä. Uskon, että pitkä kokemukseni seurakunnan esimies- ja hallintotehtävissä sekä hiippakunnan ja kokonaiskirkon hallintotehtävissä antaa hyvät eväät menestyä myös tuomiorovastin virassa. Olen myös kiinnostunut yhdessä tuomiokirkkoseurakunnan työntekijöiden ja seurakuntalaisten kanssa kehittämään hiippakunnan ykköskirkon jumalanpalveluselämää."

3. "Vaikka näyttääkin siltä, että kirkon jäsenmäärä jatkuvasti laskee ja verotulot hupenevat, tuomiokirkkoseurakunnassa ei ole syytä painaa leukaa rintaan. Tuomiokirkko on Kuopion kaupungin toivon majakka, joka on ihmisille rakas yli seurakuntarajojen. Minutkin on sielä kahdesti vihitty – ensin papiksi, sitten avioliittoon. Tulevaisuudessa korostuvat maallikkoaktiivisuus, verkostoituminen ja yhteistyön välttämättömyys seurakuntien välillä. Seurakunnan diakonia-työ tuo yhdessä muiden viranomaisten kanssa helpotusta ihmisten sosiaalisiin ja taloudellisiin ongelmiin."

Petri Laitinen

1. "Olen Laitilan seurakunnan kirkkoherra ja teologian tohtori. Minut tunnetaan yhteistyökykyisenä ja rohkeana seurakunnan kehittäjänä, joka osaa hyvässä yhteistyössä työntekijöiden ja luottamushenkilöiden kanssa yhdistää perinteen ja tämän päivän. Olen toiminut kirkollisissa johtotehtävissä yhdentoista vuoden ajan. Kirkkoherrakokemusta on kertynyt kohta kahdeksan vuotta. Työkaaverit ovat kuvailleet minua mieheksi, joka on aikaansaava, avarakatseinen ja kirkon perinnettä arvostava."

2. "Koen, että minulla olisi annettavaa tuomiorovastin tehtävässä. Vahvuuteni vastaavat hyvin viranhaussa esitettyjä kriteerejä. Vahvuuksiani ovat hallinnon, erityisesti henkilöstöhallinnon hoitaminen sekä jumalanpalveluselämän kehittäminen. Johtamiskoulutukseni arviot ovat kiitettäviä. Tunnen seurakuntayhtymän toiminnan käytäntöjä ja lainalaisuuksia. Olen kehittänyt esim. Turun ja Kaarinan seurakuntayhtymän toimintatapoja. Olen vahvimmillani kaupunkiympäristössä, jossa toimintaympäristö muuttuu."

3. "Linjassa kokonaiskirkon strategian kanssa, tuomiokirkkoseurakunnassa ovat ovet auki ulospäin, uusille mahdollisuuksille ja kaikille. Elämme yhteiskunnassa, jossa kirkolla on etsikköaika. Nuoret aikuiset ja nuoret tavoitetaan vahvan sosiaalisen median viestinnän ja jalkautumisen avulla. Tuomiokirkko on Kuopiossa keskellä kylää niin fyysisesti kuin ihmisten sydämissä. Näen tuomiokirkkoseurakunnan uuden sukupolven kansanherätyksen tuojana, vahvalle perinteelle rakentuen, tähän päivään päivittyen."

Jari Uimonen

1. "Olen 52-vuotias Kuopion tuomiokapitulien vanhempi pappisasessori ja Liperin kirkkoherra. Lähtöisin olen Pieksämäeltä, mutta juureni johtavat vahvasti Kuopioon ja Pohjois-Savoon. Perheeseeni kuuluu vaimo Taru ja kaksi nuorta, 19-vuotias tytär ja 16-vuotias poika. Kirkkoherrakokemusta minulla on jo 23 vuoden ajalta. Koulutustaustaltani olen teologi, historiantutkija ja juristi. Viimeksi mainitulla alalla olen väitellyt tohtoriksi."

2. "Tuomiorovastin virka tarjoaa mahdollisuuden palvella monipuolisesti kirkon ja hiippakunnan työssä sekä kirkkoherrana että tuomiokapitulien jäsenenä. Erityinen vahvuuteni on laaja-alainen hallinnollinen koulutus ja monipuolinen työkokemus, myös seurakuntatyössä."

3. "Tuomiokirkkoseurakunta on keskeinen maakunnan pääkaupunkia. Sillä on erityinen asema hiippakunnan seurakuntien joukossa. Yhteistyössä muiden yhtymän seurakuntien kanssa tuomiokirkkoseurakunnalla on tärkeä rooli toivon sanoman ylläpitäjänä kuopiolaisessa sielunmaisemassa."

**Ehdokkaiden vaalipaneeli
Tuomiokirkossa ti 19.4. klo 18.**

Risto Voutilainen

1. "Olen syntyperäinen savolainen, jonka perheeseen kuuluvat vaimo ja kaksi aikuista tytärtä puolisoineen. Olen toiminut pappina 30 vuotta, joista puolet Kuopion tuomiokirkkoseurakunnassa. Johtamis- ja esimiestehtävistä minulla on kokemusta Tuomiokirkkoseurakunnan vt. kirkkoherrana noin kahden vuoden ajalta ja Kuopion ev.lut. seurakuntien johtavana sairaalapappina 8 vuoden ajalta. Tällä hetkellä olen Alavan seurakunnan 1. kappalainen. Osana työtäni toimin myös työnohjaajana."

2. "Tuomiokirkkoseurakunta ja Tuomiokirkko ovat minulle pitkältä ajalta tuttuja ja rakkaita. Haluan olla mahdollistamassa toimivaa työntekeksen meininkiä ja perinteisiin nojaavaa, samalla harkitusti uudistuvaa toimintakulttuuria. Haen virkaa seurakunnan tarpeita silmällä pitäen ja haluaisin antaa persoonani ja työkokemukseni käyttöön tuomiorovastina. Samoin ajattelen tehtävistä näköalapaikalla tuomiokapitulien jäsenenä."

3. "Tuomiokirkkoseurakunnan toimintaympäristölle on ominaista kulttuuri-, yritys- ja järjestötoiminta sekä monet kaupungin ja aluehallinnon toiminnot. Yhteistyö näiden toimintojen kanssa luo mahdollisuuksia palvella ihmisiä, joista merkittävä osa tällä alueella on yhtäältä liikkeellä olevia nuoria aikuisia ja toisaalta yksinasuvia vanhuksia. Elämän syvyyksien pohtiminen, kaipaus yhteyteen ja konkreettinen avuntarve eivät katoa. Joka tapauksessa näen seurakunnan tulevaisuuden valoisana. Tuomiokirkko kertoo jo olemuksellaan pysyvistä turvasta. Meillä on aina olemassa toivo Kristuksen tähden."

Männistön seurakunta

Juha Antikainen

1. "Olen kotoisin Kuopiosta ja toimin nyt Kuopion tuomiokapitulissa hiippakuntasihteerinä. Kotiuduin nuorena seurakunnan porukkaan, joka oli hyvin lämminhenkinen ja avarakatseinen. Teologiaa opiskelin Helsingissä ja toimin aktiivisesti opiskelijajärjestöissä. Seurakuntapappina olen ollut Forsassa ja Hämeenlinnassa, yhteensä 15 vuotta. Nykyisessä työssäni järjestän mm. ajankohtaiskoulutuksia seurakuntien työntekijöille ja toimin työnohjaajana. Harrastuksiini kuuluu judo, jossa valmennan lapsia."

2. "Männistö on vireä lähiöseurakunta, jonka kirkko toimii monipuolisena yhteen tulemisen paikkana, kuin olohuoneena. Myös kirkon pihaa käytetään yhteisiin tapahtumiin, viimeksi laskiaissunnuntaina. Työyhteisö on osaava, luova ja hyvin toimiva – ja seurakuntalaiset monin tavoin mukana tekemisissä. Männistössä on rohkeasti edistetty kaikkien yhdenvertaisuutta ja tilaa tulla ja olla. Tätä ja muuta hyvää haluaisin olla jatkossa kehittämässä yhdessä muiden kanssa. Rakkaus, ilo ja toivo edellä!"

3. "Männistön vahvuus on vahvasti yhteisöllisessä elämässä, joka kirkolle on kehittynyt: siellä kulkee kaiken ikäisiä, monin tavoin erilaisia ihmisiä. Seurakunnan vahva paikka ihmisten elämässä tulee säilymään, toivon mukaan vahvistumaankin. Talouden realiteetit ja ihmisten odotusten muuttuminen on toki otettava vakavasti seurakunnassa. Yhä enemmän kutsumme asukkaita mukaan – tekemään jotain, vaikka pienikin. Toivon, että seurakunta voi auttaa, kun ihminen etsii apua tai elämänsä tarkoitusta."

Sanna Mertanen

1. "Olen palvellut Männistön seurakunnassa pappina jo kymmenen vuotta ja nyt viimeisen vuoden vt. kirkkoheran tehtävässä. Vapaa-ajallani viihdyn perheeni parissa, hiihtelen ja ulkoilen koiran kanssa Kallaveden rantamaisemissa. Minulle tärkeitä arvoja ovat yhdenvertaisuus ja avoimuus. Haluan suhtautua elämään, tulevaisuuteen ja ihmisiin lähtökohtaisen positiivisesti."

2. "Männistön seurakuntalaiset, luottamushenkilöt, työntekijät ja Pyhän Johanneksen kirkko ovat tulleet minulle

le ja perheelleni hyvin rakkaiksi vuosien varrella. Tunnen vahvaa kutsumusta saada tarttua haasteeseen johtaa tätä seurakuntaa kokonaisuutena. Haluan vaalia persoonallisen lähiöseurakuntamme hyviä perinteitä ja kehittää seurakunnan toimintaa rohkeasti eteenpäin kohti tulevaisuutta. Haluan ennen kaikkea olla hyvä ja luotettava henkilöstöjohtaja ja pitkäjänteinen seurakunnan palvelija."

3. "Männistön seurakunnan jäsenmäärä saattaa jatkossa yhäkin laskea, mutta seurakunnan yhteisöllinen merkitys ja Pyhän Johanneksen kirkko kotoisan kohtaamisen paikkana sekä toivon merkinä toivottavasti vain vahvistuu. Lähi-tulevaisuuden tärkeimpiä kehityskohteita ovat alueemme ihmisten tukeminen entistä paremmin henkisesti ja aineellisesti sekä monipuolisen ja aidosti läheiseksi koettavan jumalanpalveluselämän ja yhteisöllisyyden kehittäminen."

Ehdokkaiden vaalipaneeli Pyhän Johanneksen kirkossa su 10.4. messun ja kirkkokahvien jälkeen.

PUIJON seurakunta

Kati Jansa

1. "Olen tehnyt kirkon töitä noin 20 vuotta seurakuntapastorina, järjestöpappina ja Kuopiossa hiippakuntasihteerinä. Tällä hetkellä opetan Diakonia-ammattikorkeakoulussa.

Olen diakoni, pappi, sosiologi ja äiti. Hengelliset juureni ovat itäsuomalaisessa herännäisyydessä. Työnäköni punainen lanka on diakonia. Työn vastapainona toimii metsä ja siellä hiljaisuus, sienestys, suunnistus ja marjastus. Kahvin ja huumorin nautin pääsääntöisesti mustana."

2. "Johtajana tahdon mahdollistaa sitä, että seurakuntalaiset voivat vaikuttaa seurakunnassaan, luottamushenkilöt kokevat tehtävänsä mielekkäänä ja työntekijät voivat kokonaisvaltaisesti hyvin.

Yhdentertaisuuden ja saavutettavuuden kysymykset ovat minulle tärkeitä. Minulla on laaja-alaista osaamista ja rohkeutta katsoa asioita eri näkökulmista.

Puijolla on kehitetty elävää, monipuolista jumalanpalveluselämää. Puijon henki on yhdistelmä avaruutta ja syvyyttä. Tätä linjaa tahdon jatkaa."

3. "Näen sekä haasteita että valoa. Taloustiukkenee ja globaalit mullistukset vaikuttavat kirkkoonkin. Maahanmuutto ja maaltamuutto heijastuvat Puijollekin. Muuttuvassa maailmassa seurakunnan tehtävä on vahvistaa elämänuskkoa ja ihmisten välistä luottamusta. Yhdessä eläminen ja leivän jakaminen on seurakuntatyön ydintä.

Työtä on tehtävä edelleen laaja-alaisessa yhteistyöverkostossa. Uskoa on sanoitettava aina uudelleen. Työntekijöiden rooli on entistä enemmän seurakuntalaisten toimijuuden tukemista.

Maailma muuttuu, mutta Jumala ei muutu."

Satu Ruhanen

1. "Olen puoliso, äiti ja pappi. Toimin tällä hetkellä kirkkoherrana Outokummun ja Polvijärven seurakunnissa. Pappeus on minulle syvä kutsumus palvella Jumalaa ja ihmisiä. Minut tunnetaan ihmisten rinnalla kulkevana, tasapainoisena ja toivoa tuovana ihmisenä. Olen jalat maassa kristitty. Olen toiminut myös terveydenhoitajana ja diakonissana. Seurakunnan kaikki toiminta ja evankeliumi ovat minulle rakkaita. Asumme osan vuodesta Vehmersalmella. Sieltä löytyvät vapaa-ajan harrastukset: hiljentyminen luonnossa, mökkeily ja luonnonantimet."

2. "Puijon kirkkoherruus on unelma. Seurakunta toivoo kirkkoherraa, joka on hengellinen paimen, ja luo rohkeasti uusia verkostoja, kehittää messuelämää, viestii positiivisesti ja toimii turvallisena esihenkilönä. Sellaisen kirkkoherran seurakunta minusta saa. Arvostan Puijon seurakuntaa, jonka näen avoimena uudelle, tiloiltaan ja toiminnaltaan kaikkia kutsuvana, turvallisena hengellisenä yhteisönä. Puijolla on hyvä ilmapiiiri ja ammattitaitoinen työntekijäjoukko, jonka parissa haluan toimia."

3. "Puijo on tulevaisuudessa erilaisen ja kaiken ikäisten ihmisten paikka, jonka tilaisuudet ovat helposti lähestyttävää, monipuolisia ja kiinnostavia. Seurakuntaan tulee uusia vapaaehtoisia, joita kutsutaan mukaan vaikuttamaan ja kantamaan vastuuta. Uusien verkostojen kautta kirkko toimii yhdessä, ja niin Puijon seurakunta voi hyvin ja on vireä. Työntekijät voivat hyvin seurakunnassa, koska heillä on mahdollisuus toimia, heidän jaksamisesta huolehditaan ja heidän kanssaan toimii vastuunkantajia. Lähimmäisen rakkaus, ihmisten kohtaaminen ja tukeminen elävät Puijolla."

Teemu Voutilainen

1. "Olen siilinjärveläislähtöinen perheenisä, puoliso ja pappi. Työskentelen tällä hetkellä Siilinjärven seurakunnassa hallintokappalaisena. Päätyöni ohella toimin Kuopion tuomiokapitulissa pappisasessorina. Harrastan liikuntaa, äänikirjojen kuuntelua ja asioiden ihmettelyä. KalPan (kesällä KuPS) otteita aktiivisesti seuraavana olen iloinnut siitä, että otteluihin on voinut mennä taas paikan päälle."

2. "Tunnen Puijon seurakunnan hyvin työskenneltyäni siellä pappina 2013-2018. Ajattelen, että Puijon seurakunnassa tarvitaan nyt pitkäjänteistä sitoutumista seurakunnan johtamiseen ja kehittämiseen. Seurakunnat ovat isojen muutosten ja haasteidenkin edessä tulevana vuosina. Samalla katseeni on pitkällä tulevaisuudessa, niissä monissa mahdollisuuksissa, joilla mennä eteenpäin. Olen valmis tarjoamaan Puijolla omaa osaamistani tulevien vuosien edessä oleviin haasteisiin."

3. "Puijon seurakunnan erityinen vahvuus on osaava ja sitoutunut työyhteisö, joka palvelee seurakuntalaisia suurella sydämellä ja haluaa näin varmasti tehdä jatkossakin. Tulevana vuosina on varauduttava siihen, että palkattua työvoimaa on nykyistä vähemmän. Tulevaisuuden seurakuntatyötä ideoidaan, suunnitellaan ja toteutetaan yhä enemmän yhdessä seurakuntalaisten kanssa. Yhteisöllisyyden ja Jumalan kaipuu ei ole vähentynyt, vaikka ne ovatkin muutaneet muotoaan. Kirkkoherrana tekisin töitä sen eteen, että Puijon seurakunta voitaisiin kokea yhteisöllisenä, turvallisenä ja merkityksellisenä yhteisönä."

**Ehdokkaiden vaalipaneeli
Puijon kirkossa su 3.4. klo 15.**

✚ Puijon seurakuntaan valitaan uusi kirkkoherra 22.5. välittömällä vaalilla.

Alavan kirkkoherraksi Anu Kiviranta

Alavan seurakunnan pastori **Anu Kiviranta** valittiin Alavan seurakunnan kirkkoherraksi. Valinnan teki Alavan seurakuntaneuvosto 24.3. Virkaa hakivat myös Kuopion tuomiokapitulin hiippakuntasihteerit **Juha Antikainen** ja Alavan seurakunnan kappalainen **Juha Välimäki**.

Alavan seurakunnan nykyinen kirkkoherra **Hannu Koskelainen** jää eläkkeelle 1.9.

Anu Kivirannan mielestä Alava on dynaaminen seurakunta, jossa ihmisiä kutsutaan yhteyteen. Uusiin kokeiluihin tartutaan rohkeasti ja samanaikaisesti pidetään kiinni kirkon traditiosta.

"Alava on kehittyvä seurakunta, jonka alueelle on lähivuosina kasvamassa uusi opiskelu-, asuin- ja työssäkäyntialue. Seurakunnan läsnäolon mahdollistaminen Savilahdessa on konkreetti-

nen haaste. Tulevaisuus kiinnittyy myös seurakuntalaisten osallisuuden vahvistamiseen. Elinvoimaiset paikallisyhteisöt antavat ihmisille hengellisen yhteisön, rukousyhteyttä, toisten ihmisten seuraa sekä avunsaamisen ja -antamisen kanavan", painottaa Kiviranta.

HUOLISTA puhuminen parantaa

Ahdistaa. Huolet pyörivät mielessä kuin mylly. Tämä kela pitää katkaista, muuten katkean minä.

Eikä se onnistu yksin. Itsekseen pohtiessani pyörin vain samaa kehää. Ongelmien mittasuhteet vääristyvät ja katson niitä yhden pillin läpi. Kohta en enää tajua, mikä liittyy mihinkin.

Minun täytyy puhua jollekin. Puhuminen nimittäin auttaa kummas-ti. Tosin se ei ole aina helppoa. Ei tiedä, mistä aloittaa. Ei löydy sanoja, on vain möykky tunteita.

Ehkä häpeä tai nolous estää avautumasta. Luullaan, että omassa tilanteessa on jotakin outoa tai tuomittavaa.

Siksi tarvitaan joskus terapeuttia tai sielunhoitajaa. Hän luo turvallisen ilmapii-riin, jossa uskaltaa tulla ulos kuoresta. Hän saa ihmisen puhumaan kyselemällä. Kerro itsestäsi. Mikä sinua painaa? Miltä tilanne tuntuu? Mitä ajattelet siitä?

Hyvä kuuntelija antaa autettavalleen aikaa miettiä. Joskus suurimmat oivalukset syntyvät hiljaisten hetkien aika-na. Toisen kiinnostus vapauttaa sisäisiä lukkoja.

Mikä puhumisessa auttaa?

Kun kipeitä asioita sanoittaa, ne ymmär-tää paremmin. Tapahtumien ja kokemus-

ten yhteydet toisiinsa selkiytyvät. Oman osuuden näkee kirkkaammin, mutta taju-aa myös sen, mihin ei ole voinut vaikut-taa. Sisäinen möykky jäsentyy ranskalai-siksi viivoiksi. Tästä olikin kyse!

Ehkä häpeä tai nolous estää avautumasta.

Huolen lausuminen ääneen keven-tää sitä. Se ikään kuin tulee kehosta ulos ja näyttää toisenlaiselta kuin sisälle pakattuna. Kipeä asia ei täytäkään koko elämää, vaan vain jonkin lokeron siitä.

Kun kertoo omaa tarinaansa kiin-nostuneelle kuulijalle, saattaa huoma-ta muutoksen itsessä. Suhtaudun itse-ni myötätuntoisesti. Alan kantaa helläs-ti itseäni, ikään kuin katsoisin tarinaa-ni ulkopuolisen näkökulmasta. Näin kuuntelijan lämmin välittäminen siirtyy minuun.

Joskus terapeutti tai sielunhoita-ja neuvoo, mutta varovasti ja kysel-len. Oma oivaltaminen kun on tärkein-tä. Silti hän voi ehdottaa näkökulmia tai

ratkaisuita, joita ei itse tullut ajatelleeksi. Huolten sumussa oman tilanteen näkee usein liian kapeasti. Vasta toisen huomio auttaa katsomaan laatikon ulkopuolelle.

Myös päätösten tekemiseen tarvitaan joskus toisen tukea. Ehkä täytyy ottaa asiat puheeksi jonkun kanssa. Ehkä omaa käyttäytymistä on muutettava. Mutta en saa aikaseksi, en uskalla. Niinpä puhun esteistäni ymmärtävän kuuntelijan kans-sa. Hänen rohkaisunsa auttaa minua ottamaan sen ratkaisevan askeleen.

Kirkolla kuunnellaan

Sitten käytännön vinkki. Painaako sinua jokin kipeä asia? Pyöriikö huolimylly mielessä? Tule juttelemaan siitä seura-kunnan työntekijälle. Papille, diakonille tai vaikka nuorisotyöntekijälle.

Huolten sumussa oman tilanteen näkee usein liian kapeasti.

Kun otat yhteyttä, hän ottaa kopin ja sopii tapaamisajan. Saat ymmärtävän,

ilmaisen ja vaitioloon sitoutuneen kuun-telijan. Sinun ei tarvitse osata mitään tapaamisessa. Seurakunnan työntekijä kysyy ja vie tilannetta eteenpäin.

Huolen lausuminen ääneen keventää sitä.

Joskus kannattaa tavata auttajan kanssa useamman kerran. Silloin käyn-nistyy prosessi, jossa omista asiois-ta keskustelelee tapaamisten välissäkin. Ikään kuin kuuntelija kulkisi mukanani arjessa.

Raskaita asioita ei pidä kantaa yksin. Toki kuuntelijan luo hakeutuminen vaatii jonkin verran ponnistelua. Mutta myös omien kuormien kantaminen syö voimia. Moni auttajalle hakeutunut on lopulta kiitollinen ratkaisustaan.

Hyvä, että osasin pitää huolta itses-täni.

TUJAHYTTINEN

KOHTAAMISIA taivaan kanssa

Sytytän kynttilän ja istun hämärässä. Tiedostan etten ole yksin, vaan taivaan voimat ympäröivät minut. Jumalan Poika ja enkelit. En näe teitä, mutta tässä olemme, yhdessä hiljaa.

Minulle kokemus on todellinen. Taivaan voimat ja itse Pyhä Henki hengittää minussa. Sitä on kuitenkin vaikea selittää toiselle. Skeptikolle en yritäkään. Usko Jumalaan on yksityinen asia.

Myös silloin, kun kokoonnutaan yhteiseen pääsiäiskirkkoon. Ylösnoussut Jeesus kohtaa jokaisen ihmisen omalla tavallaan. Siksi häntä kutsutaan henkilökohtaiseksi vapahtajaksi. Jokainen saa sanoa hänelle kuten epäilevä Tuomas: ”Minun Herrani ja Vapahtajani.”

Toisin sanoen, kukaan älköön jäljitelkö toisen hengellisyyttä. Kukaan älköön kadehtiko toisen uskoa. Kukaan älköön matkiko toisen kokemuksia. Saat uskoa Jumalaasi niin kuin sinä osaat. Hän on sinun Herrasi ja sinun Vapahtajasi.

Tämä perustuu niin sanottuun mukautumisen sääntöön. Jumala

mukautuu kunkin ihmisen kykyyn ottaa hänet vastaan. Siksi hänet koetaan niin eri tavoilla. Yhden usko on vahvaa luottamusta, toisella ohutta aavistusta taivaan läsnäolosta. Kukin turvautuu samaan Jumalaan niin kuin hänelle on ominaista.

Kukaan älköön kadehtiko toisen uskoa.

Tuntematon seuralainen

Etsijä ei aina edes tajua olevansa tekemisissä Jumalan kanssa. Tästä kertoo evankelista Luukkaan tallentama kertomus Emmauksen tien kulkijoista.

Jeesuksen kuoleman jälkeen kaksi hänen hämmäntynyttä oppilastaan käveli pitkän matkan Emmaus-nimiseen kylään. Matkalla he keskustelivat kaikesta Jeesukseen liittyvästä ja etenkin hänen yllättävästä kuolemasta.

Näin he edustavat kaikkia jumalakysymystä pohtivia etsijöitä. Yllättäen heidän seuraansa liittyi kolmas henkilö, jota he eivät tunnistaneet. Sitten tuo kolmas selitti heille pyhien kirjoitusten pohjalta, mistä Jeesuksen persoonassa ja kohtalossa on kyse.

Kertomuksen lopussa selviää, että selittäjä oli itse ylösnoussut Jeesus. Emmauksen tien kulkijat eivät sitä tajuneet, vaikka jokin heidän sydämessään hehkui innosta häntä kuunnellessaan.

Tässä on kuva siitä, miten Jumalan Poika kulkee etsijöiden rinnalla. Kun etsijä pohdiskelee itsekseen, keskustele kristittyjen kanssa tai vaikka lukee

tätä lehteä, Kristus itse puhuu hänelle. Tosin usein hiljaa kuiskaillen, lempeästi suostutellen ihmistä ystäväkseen.

Yllättävä hengellinen kokemus vakuuttaa sisimmän.

Eikä Kristuksella ole kiire. Hän kuuntelee etsijän sisäistä kelloa. Uskonkysymykset saavat avautua vähitellen, askel kerrallaan sitä mukaa kun ihminen on valmis ottamaan ne vastaan.

Niinpä Kristusta voi myös väistellä. Uskoa voi tarkkailla kauempaa ottamatta sitä vastaan omakohtaisesti. Vaikka ihminen ei itse astuisi syvempään uskon

iloon, Kristus kulkee silti hänen seuras-
saan. Olennaista kun ei ole se, että ihmi-
nen löytää Jumalan, vaan että Jumala
löytää ihmisen.

Mahdotonta vastustaa

Joskus, ehkä harvemmin, taivaan valo
ympäröi ihmisen niin kirkkaasti, että sitä
on mahdotonta torjua. Apostoli Paavalil-
le kävi näin. Hän ei alkuun millään otta-
nut todesta sanomaa Jeesuksesta. Jos
Jeesus olisi ollut Jumalan lähettämä
pelastaja, ei hän olisi kuollut niin kurjas-
ti ristillä.

Mutta sitten Kristus itse ilmestyi
hänelle. Sekin muuten tapahtui tiel-
lä, matkalla Damaskoksen kaupunkiin.
Taivaasta leimahti sokaisevan kirkas valo
ja Kristus itse puhui Paavalille: ”Minä
olen Jeesus.”

Kristus kuuntelee etsijän
sisäistä kelloa.

Tätä kohtaamista ei voinut mitenkään
vastustaa. Paavalin oli pakko suostua
Kristuksen kutsuun. Myöhemmin hän
tajusi, että häntä oli valmisteltu siihen
jo äitinsä kohdusta saakka. Pitkä johda-
tus kulminoitui koko elämän muutta-
vaan tilanteeseen Damaskoksen tiellä.
Näinkin voi etsijälle tapahtua joskus.
Ehkä hän ei näe kirkasta valoa, mutta
jotakin vastaansanomaton kuitenkin.
Ajatukset lokahtavat paikoilleen. Sattu-
manvaraiset tapahtumat näyttävät äkkiä
suunnitelmalta – minua on johdatettu
tähän hetkeen. Yllättävä hengellinen
kokemus vakuuttaa sisimmän.
Voi muutos tapahtua hitaammin-
kin. Ensin usko ei kosketa ollenkaan
ja muutaman vuoden kuluttua siitä
on tullut tärkeä osa omaa elämää. On
astuttu uudelle maaperälle, jossa kaik-
ki näyttää toiselta kuin ennen.

Arkijärki vierastaa
näkyttömiin asioihin
tarttumista.

Pysyn mukana – vaikka väkisin

Kenties puhuttelevin kohtaamiskerto-
mus löytyy Matteuksen evankeliumin
lopusta. Siellä ylösnoussut ilmestyy
oppilailleen ja antaa heille lähetyskäs-
kyn. Mutta silti ”muutamat epäilivät”.
He näkivät omin silmin ylösnousseen,
mutta eivät tienneet mitä ajatella. Jokin
pani yhä vastaan.

Silti nämä epäilijätkin luettiin
Jeesuksen seuraajien joukkoon. He eivät
poistuneet paikalta, vaan lähetyskäsky
annettiin heillekin.

Tällä yksityiskohdalla Matteus kuvaa
aika monen kristityn sisäistä kokemusta.
En ole ollenkaan varma uskonkysymyk-
sistä. Tunnistan myös sisäiset vastalau-
seet.

Nekin kuuluvat uskoon, sillä arkijär-
ki vierastaa näkyttömiin asioihin tart-
tumista. En silti lähde pois, vaan pysyn
mukana. Vaikka väkisin. Tähän joukkoon
kuulun. Lähetystyössäkin olen mukana
– kuulumalla kirkkoon.

KARI KUULA

Konsertilla tukea Ukrainan perheille

OLLI VIITANIEMI

KOLMISENKYMMENTÄ kuopiolais-
ta muusikkoa laittoi osaamisensa
peliin, kun Kuopion tuomiokirkos-
sa järjestettiin tukikonsertti ukrai-
nalaisten perheiden auttamisek-
si 5. maaliskuuta. Konsertti kokosi
kirkkoon 600 kuulijaa, ja sen kolehti
keräsi liki 7 500 euroa. Tukisumma
lahjoitettiin Kirkon Ulkomaanavun
Ukraina-keräykseen.

Kirkon holvissa kaikuivat niin
jouset ja urut kuin saksofoni,

harmonikka ja monet muut instru-
mentit. Konsertti alkoi Ukrai-
nan kansallislaululla, ja kuulijoita
puhutteli myös **Olli Saaren** sävellys
Eino Leinon runoon ”Terve Ukrai-
na”. Konsertissa kuultiin kappalei-
ta **Pärtistä Piazzolla**an, **Bachista**
jazziin, klassikoista iskelmiin.

Kirkossa nähtiin myös kuva-
kooste viime pääsiäisenä tuomio-
kirkossa esillä olleesta ukrainalais-
ten taiteilijoiden ikoninäyttelystä.

Tuen osoitukseksi kirkko oli somis-
tettu Ukrainan lipun sini-keltaisin
värein.

Konsertti saatiin järjestettyä
pikaisella aikataululla vain viikon
kuluttua Ukrainan kriisin eska-
loiduttua sodaksi. Konserttitalkois-
sa olivat mukana Kuopion ev.lut.
seurakunnat ja paikallisia yrityksiä.

Samaan aikaan myös Maanin-
gan kirkossa järjestettiin tukikon-
sertti eri toimijoiden yhteistyönä.

Meitä koetellaan

PIINAVIIKKO, via dolorosa, tuski-
en taival... Jeesuksen maalliseen
kuolemaan päättävä pääsiäisviik-
ko on ollut Suomessakin kohta
tuhat vuotta jatkuvaa kärsimys-
näytelmää, joka seitsemän viikkoa
myöhemmin saa kuitenkin onnel-
lisen, vapauttavan lopun – lupa-
uksen ikuisesta elämästä.

Viikkokin on kärsivälle ihmisel-
le pitkä aika, joten pakko on miet-
tiä, miten jo kaksi vuotta jatkunut,
normaalin elämänmenon pysäyt-
tänyt kansainvälinen koronapan-
demia ja sen jatkoksi alkanut
Ukrainan sota keskellä Eurooppaa
meidän ajatteluumme ja henki-
seen hyvinvointiimme vaikuttavat.
Olemmeko menettäneet uskom-
me ja luottamuksemme tietee-
seen, järkeen ja ihmisen perim-
mäiseen hyvyteen vai näemmekö
silmiemme edessä synkän yötai-
vaan, jossa vain muutama toivon
tähti vilkkuu mustalla, meille
tuntemattomalla taivaankannella?

Ollaan siis perimmäisten kysy-
mysten äärellä, mutta ei kuiten-
kaan ensimmäistä kertaa ihmis-
kunnan historiassa.

Viime sodissa tuskaa ja piinaa
piti kestää viisi vuotta ennen kuin
kaivattu rauha tuli ja päästiin
rakentamaan toiveikkain mielin
uutta Suomea. Tasavallan itse-
näistyessä kansakunta jakaantui
kahtia, ja vaikka itse sotaa kesti
vain kolme ja puoli kuukautta,
pahimpien haavojen umpeutu-
minen kesti kaksi vuosikymmen-
tä niin, että talvisotaan lähdettiin
yksissä tuumin.

Seitsemän vuosisataa jatku-
neen Ruotsin vallan aikana
Suomi, ruotsalaisten Itämaa, oli

kaiken aikaa sotatantereena idän
ja lännen välillä. Pisin meidän
maaperällämme käyty sota, Pitkä
viha, kesti 25 vuotta. Narvassa
voitokkaasti alkanut Suuri Pohjan
sotakin muuttui Pultavan tappion
jälkeen Suomelle suureksi, parin-
kymmenen vuoden kärsimysnäy-
telmäksi, kun maa oli vuosia vihol-
lisen miehittämänä.

Aina on aurinko
noussut seuraavana
päivänä.

Ja miten toivottoman pitkil-
tä mahtoivat aikalaisista tuntua
ne pitkät katovuodet, jotka ajoivat
ihmiset nälkään, kuolemaan
ja kurjuuteen erityisesti 1600- ja
1800-lukujen lopulla...? Erityises-
ti 1600-luvun suuri nälänhätä oli
kaamea koettelemus, kun siihen
menehtyi joka kolmas suomalai-
nen.

Voimmeko säilyttää uskon
tulevaisuuteen tämän päivän
Suomessa, Euroopassa ja maail-
massa, kun kulkutaudille ja sodal-
le ei loppua näy?

Jos luotamme historiaan, niin
voimme – ei meillä ole muuta
mahdollisuutta. Jos toisin olisi,
niin meitä ihmisiä ei enää olisi
kaikkien sotien, nälänhätien tai
mustan surman tapaisten tuhoi-
sien kulkutautilien jälkeen. Paha
ei kenties ole saanut aina palk-
kaansa, mutta hyvä on kuitenkin
saanut aikaa toipuakseen kestä-
mään uusia uhkia. Uhreja tämä

tietysti on vaatinut, viattomi-
en kuolemaa, kotien hävitystä
ja kaiken aloittamista uudelleen
tyhjästä.

”Aina on aurinko noussut
seuraavana päivänä”. Tämä vanha
kansanusko ja tieto on antanut
minulle lohtua vaikeina hetki-
nä ja antaa sitä myös tänään.
Jokainen tunnoton itsevalti on
kaatunut enemmän tai myöhem-
min omaan miekkaansa ja elämä
palannut sinne, mistä se on väki-
valloin hävitetty.

Sukupolvi toisensa jälkeen on
pohtinut, mikä on elämän tarkoi-
tus, ja tällaisina hädän ja hävityk-
sen vuosina me näemme vastauk-
sen: elämän tarkoitus on elämän
jatkaminen. Siihen tarvitaan vain
kolme sanaa: usko, toivo ja rakka-
us. Herra meitä koettelee, mutta
ei hylkää.

SEPPO KONONEN

Pärjäisitkö kolme päivää OMAVARAISENA?

Miten hyvin sinä olet varautunut selviämään itsenäisesti vähintään kolmen vuorokauden ajan – esimerkiksi silloin, kun tekninen vika tai myrsky katkaisee sähköt?

Häiriö sähköverkossa vaikeuttaa arkea nopeasti. Valot ja lämmitys eivät toimi. Verkoyhteydet eivät toimi. Hanasta ei tule vettä eikä wc-pönttöä voi huuhdella.

Ruoan valmistaminen hankaloituu. Jääkaapin sisältö alkaa lämmetä ja pakastimen sisältö sulaa.

Puhelinverkot on suunniteltu toimimaan sähkökatkojen aikana akkuvoimalla enintään muutaman tunnin. Maksukortit ja raha-automaatit lakkaavat toimimasta. Kaupat saattavat joutua sulkemaan ovensa. Autoa ei pysty tankkaamaan.

”Jokaisen olisi hyvä ennakoida ja varautua pärjäämään kotona kolmen päivän ajan omin voimin”, tiivistää projektisuunnittelija **Mervi Tiermas** Oulun maaja kotitalousnaisisista.

Kotitalouksien 72 tunnin varautumissuosituksen taustalla on laaja verkosto viranomaisia ja järjestöjä. Varautumissuosituksista pitävät esillä toiminnassaan maaja kotitalousnaisten lisäksi muun muassa martat, maanpuolustusjärjestöt, vapaapalokunnat, vapaaehtoinen pelastuspalvelu, partiolaiset ja Suomen Punainen Risti. Koordinaattorina on Suomen Pelastusalan Keskusjärjestö.

Olemme tottuneet hyvälle

Tarvetta pitää kaapissa kolmen päivän hätävaraa voi olla vaikea hahmottaa etenkin, jos asuu suurella paikkakunnalla, missä kaupat ovat auki arkena ja pyhänä, osin öisin.

Ennakointikyky voi riippua osittain ihmisen asuinpaikkakunnasta. Kotivaraa ei ehkä aktiivisesti tule ajatelleeksi, jos kotoa on lyhyt matka kipaista kauppaan.

Ennakoinnin tarpeellisuutta ei välttämättä tule ajatelleeksi siksiäkään, että suomalainen yhteiskunta on melko varmasti toimiva.

Olemme tottuneet hyvälle. Esimerkiksi pitkäkestoiset sähkökatkot ovat loppujen lopuksi melko harvinaisia tai ainakin ne tuntuvat osuvan yleensä aivan muualle Suomeen.

”Häiriötilanteisiin varautuminen on asia, joka antaa monenlaisia mahdollisuuksia kehittyä”, Mervi Tiermas kannustaa.

”Jos kotoa ei juuri tällä hetkellä löydy täydellistä kotivaraa, ei tarvitse hätäntyä. Tärkeintä on havahtua miettimään, pärjäisinkö kotona kolme päivää vai puutuuko kotoa jotakin, mitä pitäisi hankkia.”

Tiermas muistuttaa, että häiriötilanteisiin varautuminen on osa arkea.

”Kotiin varataan hyvin säilyvää syömistä ja juomista – sellaisia elintarvikkeita, joita taloudessa tavallisestikin syödään. Kotivaraa ei tarvitse pitää koskemattomana häiriötilannetta odottamassa, vaan sitä voi kuluttaa pois normaalisti ja täydentää sitä mukaa kun jotakin loppuu.”

Säilykkeitä, hedelmiä ja leipää

Hyvin säilyvien elintarvikkeiden varaaaminen kaappiin kuulostaa kohtuullisen simppeleltä tehtävältä.

Haastavampaa on ruoan lämmittäminen sähkökatkon aikana. Yksi saatava kaivaa esiin kesän jälkeen varastoon kuljetetun kaasugrillin. Toinen muistaa, että taloyhtiön pihalla on grillikatos ja varastossa siihen puuta tai hiiliä. Kolmas keittää vettä ja lämmittää ruokaa retki-keittimellä.

Suomalainen yhteiskunta on melko varmasti toimiva.

”Yksinkertaisinta voisi kuitenkin olla, jos syö muutaman päivän ajan jotakin, jota ei tarvitse lämmittää. Mahdollisuuksia on monia: hedelmät, juurekset, kasvikset, pähkinät, leipä... On myös olemassa liha-, kala- ja kasvissyöjille, jotka ovat jo kypsiä.”

”Päiksi päiväksi keksii kyllä syötävää, vaikka ruokaa ei pystyisikään kuumentamaan”, Tiermas uskoo.

Patteriradio turvaa tiedonsaannin

Häiriötilanteessa tiedon saanti vaikeutuu. Nettiin pääsee hakemaan tietoa vain niin pitkään kuin tietoliikenneyhteydet toimivat ja akut riittävät.

Tiedonsaannin turvaamiseksi kotona olisi hyvä olla patteriradio.

”Itse hankin sellaisen käytyäni 72 tunnin kotivaraan liittyvän koulutuksen. Koulutuksessa hoksasin myös, että tarvitaan valonlähde. Niinpä ostin myös otsalampun.”

Radiota ja taskulamppua varten pitää varata paristoja. Kännykkä pysyy elossa varavirtalähteen avulla. Varavirtalähteitä voi kotona olla useitakin.

Kokonaan toinen asia on, onko ne muistettu käytön jälkeen ladata toimintakykyisiksi. Pitäisikö kodeissa siis nimenä ”varavirtavastaava”, joka huolehtisi varavirta-akut säännöllisesti latauspuuhan päähän?

”Ihan hauska ajatus. Miksipä ei”, Tiermas naurahtaa.

”Vaikka yksinkertaisinta taitaa olla, että kukin käyttäjä huolehtii varavirtalähteen täyteen aina kun on varavirtaa käyttänyt.”

Ämpäreitä vesikatkon varalle

Vesikatko voi johtua esimerkiksi sähkökatkosta tai veden saastumisesta.

Yli vuorokauden mittaisissa vesihuollon häiriötilanteissa kunta järjes-

tää yleensä vedenjakelupisteen, josta haetaan vettä omiin astioihin.

Veden hakemista varten kotiin on tarpeen varata muutamia kanistereita tai kannellisia ämpäreitä.

Ihminen tarvitsee päivittäin noin 2 litraa nestettä. Lisäksi tarvitaan vettä ruoanlaittoon ja hygieniaan. Kokonaisvedentarve on 1–2 ämpärillistä henkeä kohti vuorokaudessa.

”Juomavettä ei tarvita välttämättä kahta litraa päivää kohti, osan nesteytyksestä saa esimerkiksi mehuista ja mehukeitoista. Vesikatkon varalle on hyvä varata kotiin silti myös pullovetä.”

Muutamia litroja vettä voi Tiermaksen mukaan päästää itse hanasta pulloon ja pitää varalla jääkaapissa, kunhan muistaa, että itse pulloitettu vesi ei säily hyvänä yhtä pitkään kuin kaupasta ostettu pullovesi.

Kun lämpö karkaa

Suurin osa asunnoista lämpenee sähköön avulla, sillä myös kauko- ja maalämpö tarvitsevat toimiakseen sähköä. Varsinkin talvella asunnon kylmeneminen tulee nopeasti ongelmaksi. Takkaa ja muita tulisijoja lukuun ottamatta kaikessa lämmittämässä tarvitaan sähköä.

Kylmällä puutalot kylmenevät +10 asteeseen alle vuorokaudessa. Elementtikerrostalo kylmenee noin kahdessa ja jyrkellä kivitalo noin kolmessa vuorokaudessa. Sähköjen palattua talojen lämmittäminen vie aikaa.

Yritä pitää yksi tila asunnosta lämpimänä. Peitä ikkunat paksuilla verhoilla, vilteillä tai pyyheliinoilla. Jos mahdollista, tuo muista huoneista lattialle lisää mattoja.

Pue päälle lämpimät vaatteet. Lisää jalkaan sukkia tai kengät, vedä tarvittaessa pipo päähän ja hanskat käteen. Kaiva esiin kaikki peitteet ja makuupussit.

Ruoan lämmittäminen sähkökatkon aikana on haastavaa.

Nuku perheenjäsenten kanssa vierekkäin yhteisten peittojen alla. Yksi ihminen tuottaa yhtä paljon lämpöä kuin 70-wattinen hehkulamppu.

Tee pöydästä peittojen avulla maja ja nuku siellä. Jos omistat retkiteltan, pystyt se sisälle nukkumista varten.

Hyvin varautuneet vähemmistönä

Suomen Pelastusalan Keskusjärjestö kysyi viime vuoden lopulla tuhannelta suomalaiselta varautumisesta häiriötiloihin.

Alle puolet (41 %) vastaajista piti omaa varautumistaan hyvänä. Parhaiten vastaajat ovat kertomansa mukaan varautuneita tulipaloihin ja kotitapaturmiin, heikoiten vedenjakeluhäiriöihin ja tulviin.

Kotitalouksilla tulisi varautumissuosituksen mukaan olla valmius pärjätä häiriötilanteessa kolme vuorokautta ilman viranomaisen apua.

MINNA KOLISTAJA

Varaa kaappiin syötävää ja juotavaa

- + pullovetä
- + mehuja ja mehukeittoja
- + tuoreita hedelmiä, kasviksia ja juureksia
- + säilykkeitä
- + leipää, näkkileipää, riisikakkuja, korppuja
- + muroja, myslejä, hiutaleita
- + pähkinöitä, siemeniä
- + kuivattuja hedelmiä
- + hilloja, soseita
- + kala-, liha- ja papusäilykkeitä
- + välipalapatukoita, keksejä, suklaata, sipsejä
- + Muista huomioida erityisruokavaliot ja varata ruokaa myös lemmikkieläimille.

Varaa kotiin näitäkin

- + kannellinen ämpäri tai kanisteri
- + taskulamppu tai otsalamppu
- + paristokäyttöinen radio
- + paristoja
- + kynttilöitä ja tulitikkuja
- + ladattu varavirtalähde
- + hiukan käteistä rahaa
- + lääkkeitä
- + joditabletteja
- + roskapusseja, jätesäkkejä
- + kosteuspyyhkeitä
- + ilmastointiteippiä
- + polttopuita takkaa/uunia varten
- + kertakäyttöastioita ja -ruokailuvälineitä

KOKOA kotivara elintarvikkeista, jotka säilyvät pitkään ja jotka voidaan syödä myös kypsentämättä.

PÄÄSIÄISEN sanoma koskettaa ja lohduttaa

Pääsiäisen kertomuksista voi löytää aina yhä enemmän rikkauksia. Kolme seurakuntalaista kertoo, mikä heitä puhuttelee pääsiäisen sanomassa.

Jouni Haverinen, Bulgaria Siilinjärven seurakunnan nimikkolähettiläs

Jouni Haverinen asuu Bulgariassa perheensä kanssa ja työskentelee paikallisessa seurakunnassa. Pääsiäinen on yksi vuoden kiireisimmistä työviikoista.

”Valmistautuminen pääsiäiseen on myös samalla töihin valmistautumista. Voisi ajatella, että joka vuosi läpikäydyt samat kertomukset alkaisivat kyllästyttää, mutta oikeastaan tilanne on toisin päin. Syventymällä asiaan yhä enemmän, löytää siitä yhä enemmän rikkauksia.”

”Puhuttelevinta on se, miten Jeesus, Herra ja Kuningas, itse antoi itsensä meidän edestämme. Kuin sivullinen, joka uhrasi itsensä, kun vihainen koira hyökkäsi jostain kimppeusi. Se on huikea kuva siitä, millainen Jumala meillä on”, Haverinen pohtii.

Haverinen muistaa eräänä pääsiäisenä järjestetyn tapahtuman muslimilähiön keskustassa. Perinteen mukaisesti mukaan kutsuttiin myös naapuripaikkakuntien pastoreita.

Haverinen kertoo erään innokkaan pastorin huudahtaneen mikrofoniin: ”Mitä sinä olet tehnyt tänä pääsiäisenä Jumalalle?”

”Hän toki hienosti koitti kannustaa ihmisiä ajattelemaan, miten he voisivat palvella lähimmäisiä Jumalan kunniaksi. Kuitenkin pääsiäisenä nimenomaan julistamme sanomaa, mitä Jeesus on tehnyt meidän puolestamme. Ja se tapahtui ennen kuin itse kerkesimme tekemään mitään asian hyväksi”, Haverinen toteaa.

Onko sinulla pääsiäisperinteitä?

”Lasteni kanssa olemme paastonneet esimerkiksi herkuista. Pääsiäisviikolla kokoonnumme kirkolle joka ilta ja katsomme Jeesus-elokuvan. Kiirastorstaina on ehtoollinen ja pesemme seurakuntalaisten jalat”, kertoo Haverinen seurakuntansa perinteistä.

JOUNI HAVERINEN asuu perheensä kanssa Bulgariassa ja työskentelee sikäläisessä seurakunnassa.

Pirkko Korhonen, Säyneinen Järvi-Kuopion seurakunnan vapaaehtoinen

Pirkko ja Juhani Korhonen ovat eläneet suruaikaa. Heidän poikansa **Aku** menehtyi joulukuussa. Pitkäperjantain kärsimys ja sitä seuraava ylösnousemus ovat koskettaneet syvältä äidin sydäntä.

”Surun tummina hetkinä olen löytänyt pääsiäiskertomuksen lempeän Vapahtajan, joka kysyy: Mitä itket, Pirkko, ketä etsit? Älä ole murheellinen, minä olen tässä. Minä olen voittanut kuoleman. Sinun rakkaasi elävät Jumalan luona ja sinäkin saat elää voittajan puolella.”

Korhonen kertoo, että juuri tässä maailmanajassa häntä on lohduttanut ymmärrys siitä, miten Jumala itse kärsii kärsivien kanssa.

”Hän tulee maan alimpiin paikkoihin antaen voimaa ja lohdutusta. Pääsiäisen ydinsanoma kuuluu myös heille, jotka eivät vaella juhlasaatoissa.”

Pirkko Korhosta ilahduttaa aina uudestaan kevään luonnon ylösnousemus. Hän kylvää samettikukkia ja istuttaa pelargonian pistokkaita.

”Haapojen kylkiin leimahtavat keltaiset jäkäläympyrät, ensimmäiset yltiöpäiset krookukset työntävät kinoksia tieltään ja joutsenet palaavat”, Pirkko runoilee.

”Kasvun ihme on aina valtava”, hän sanoo.

Marjut Niemelä, Maaninka Kallaveden seurakunta-neuvoston jäsen

Marjut Niemelä muistelee parikymppisenä kokemaansa pitkäperjantain unta.

”Unessani näin Jeesuksen ristillä ja Jeesuksesta vuotavan veren. Muistan heränneeni aina välillä, mutta uni jatkui koko yön samanlaisena. Aamulla äitini kanssa keskustellessani ymmärsin, että olin saanut kokea jotain Jeesuksen kärsimyksistä. Tuo muisto palaa pääsiäisen aikoihin mieleeni luoden syvyyttä perinteeseen pääsiäisen viettooni.”

”Kärsimyksessäkin meillä on toivoa, vaikka sitä on usein vaikea nähdä. Jeesuksen ristinkuolema on valtava kärsimys, joka kuitenkin johtaa sanoin kuvaamattoman valtavaan iloon”, Niemelä miettii.

Maaningalla työskentelevä luokanopettaja on kotoisin Etelä-Pohjanmaalta, jossa perinteisesti pääsiäisen viettoon on liittynyt tietynlainen hyvä ja pahan taistelu.

”Vaikka pääsiäisnaitien juuret ovat pakanallisessa ajattelussa, ne voivat silti

olla ohjaamassa meitä kristilliseen ajatteluun. Lapsena, kun pukeudimme trulleiksi, meitä kasvatettiin aina ymmärtämään tämän leikin sisällä oleva totuus. Sen mukaan lankalauantaina sytytetävän kokon voi ajatella kuvaavan maailman valoksi tulleen Jeesuksen voittoa pahan vallasta.”

Nykyisin Niemelän perinteisiin kuuluu kiirastorstain kirkko. Messun päätteeksi kirkkosalin tekstiilien väri muutetaan mustaksi ja lauletaan ilman säestystä.

”Tämä on tunteita pintaan nostava hetki. Kuorolauluharrastukseni kautta olen saanut olla valmistautumassa ja toteuttamassa myös pääsiäisyön ja -aamun messuja.”

KIRKOLLISET

TUOMIOKIRKKO

KASTETUT

Nikolai Leo Benjamin Pulkkinen, Robert Olavi Johannes Komulainen, Helmi Maria Karjalainen, Väinö Viljami Nummi, Vilppu Pekka Kristian Tolari, Isla Elina Vainikainen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Eetu Herman Olavi Putkonen ja Jasmin Pinja Emilia Koivisto

KUOLLEET

Eila Anneli Hiltunen 93, Sirpa Helena Siikanen 55, Kari Sakari Takkunen 67, Toivo Kalervo Kannel 99, Pirkko Marjatta Anneli Hoffren 81, Elsa Tenhunen 87, Pirkko Inkeri Nikkanen 88, Rakel Margareta Rouvinen 97, Eila Elina Hämäläinen 88, Marju Hannele Koistinen 60, Erkki Johannes Salorinne 82, Liisa Annikki Heiskanen 81, Heimo Juhani Kilpeläinen 80, Anja Maija Lyytinen 88

ALAVA

KASTETUT

Viona Josefiina Koskimäki, Max Oliver Paananen, Valtti Aku Matias Hietala, Lilja Leila Aurora Kuusela, Lilja Lydia Lappalainen, Julius Eeli Antero Miettinen, Aava Adele Virtanen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Mika Petri Hoffren ja Joanna Marika Niininen

KUOLLEET

Riitta-Maija Annikki Simonen 91, Elina Heiskanen 92, Juha Eero Antero Poutiainen 65, Kaija Marjatta Rytkönen 72, Erkki Ilari Ikonen 72, Timo-Jaakko Valtonen 56, Pirkko Aulikki Hoffren 90

JÄRVI-KUOPIO

KASTETUT

Pekko Heikki Tapani Heiskanen, Nilsiä; Hilla Iida Maria Miettinen, Tuusniemi; Tilda Aili Sinikka Puustinen, Nilsiä; Väinö Olavi Teofilus Kurkinen, Vehmersalmi; Alma Katri Kaarina Rissanen, Vehmersalmi; Reino Eero Oskari Tiainen, Säyneinen; Ellen Vieno Maria Kekäläinen, Juankoski; Siiri Amalia Hartikainen, Riistavesi, Juulia Eveliina Savolainen, Muuruvesi; Lotta Sofia Pitkänen, Nilsiä; Roope Antti Elmeri Voutilainen, Tuusniemi.

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Jouko Sakari Räsänen ja Katri Elina Kikari, Vehmersalmi.

KUOLLEET

Laina Elina Pasanen 88, Muuruvesi; Pekka Juhani Kohonen 65, Kaavi; Teuvo Jari Herman Tuomainen 58, Vehmersalmi; Aimo Johannes Vartiainen 86, Juankoski; Martti Miettinen 91, Tuusniemi; Otto Erkki Koistinen 82, Vehmersalmi; Hilja Räsänen 95, Kaavi; Helmi Kerttu Räsänen 85, Kaavi; Tiina Helena Räsänen 61, Tuusniemi; Eila Marjatta Leiviskä 76, Muuruvesi; Anja Tuulikki Makkonen 92, Muuruvesi; Kari Niilo Johannes Paatsonen 67, Kaavi; Aune Marja Ilona Parviainen 83, Nilsiä; Juhani Taavetti Miettinen 74, Riistavesi; Hilja Alisa Leppänen 92,

Riistavesi; Ulla Maija Miettinen 90, Vehmersalmi; Pekka Olavi Hassinen 72, Riistavesi; Hilda Parviainen 92, Nilsiä; Teuvo Antero Salo 79, Nilsiä; Luka Toivo Olavi Heikkinen 3, Nilsiä; Juha Petteri Pasanen 54, Muuruvesi; Lauri Koistinen 101, Nilsiä; Veikko Kalevi Toivanen 91, Nilsiä; Sulo Kalevi Rissanen 94, Juankoski; Kustaa Aadolf Räsänen 91, Kaavi; Eero Pelkonen 90, Tuusniemi; Lauri Tapani Hämäläinen 61, Nilsiä; Pirjo Anneli Tuppurainen 56, Vehmersalmi; Aada Johanna Tirkkonen 93, Tuusniemi; Eeva-Liisa Soininen 73, Nilsiä; Anna-Liisa Heiskanen 85, Juankoski; Pertti Tapio Tuononen 66, Kaavi; Leena Marjatta Partanen 76, Juankoski.

KALLAVESI

KASTETUT

Enni Alviina Tuomainen, Neela Mari Linnea Asunmaa, Elsi Kerttu Aurora Räsänen, Helmi Linnea Hulkkonen, Vilppu Väinö Mikael Peltokorpi, Eeti Niila Oskari Eränen, Onni Veli Aatos Järvinen, Venla Olivia Leskinen, Oiva Paavo Olavi Ruuskanen, Aino Kaarina Korhonen, Lydia Matilda Larvanto, Elias Eino Edvard Toivanen, Saaga Iida Orvokki Korolainen, Keira Alessia Kantola, Valtteri Heikki Joonatan Juntunen, Armi Eedit Lampela, Janna Mariel Karppinen, Eino Juha Pekka Airaksinen, Veikko Olavi Makkonen, Julianne Sigrid Alexandra Rautiainen, Sisu Veikko Sakari Tiusanen, Sisu Veli Juhani Heikkinen, Adelia Eveliina Kauhanen, Lilja Pauliina Airaksinen, Otto Artturi Kukkonen, Leevi Heikki Ilmari Lahtivuori, Ava Isabella Leskinen, Saimi Inari Savolainen, Sanna Sunee Ahola, Lilja Jenina Komulainen, Meea Silvia Matilda Raappana, Milja Elsa Esteri Keränen, Alma Adessa Mutikainen, Taavetti Otso Ovaskainen, Viljami Oiva Ovaskainen, Iivari Anton Mäntynen, Eino Aapeli Korhonen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Antti Sakari Hintikka ja Leena-Johanna Antikainen

KUOLLEET

Anneli Marjatta Miettinen 82, Jyri Matias Roivainen 35, Aino Esteri Kuivalainen 95, Heikki Olavi Tuovinen 78, Jukka Tapani Pulkkinen 71, Edith Ilona Riihimäki 4 kk, Leena Liisa Peiponen 86, Maija Raatikainen 95, Terttu Anneli Pitkänen 76, Unto Olavi Heiskanen 71, Ate Alarik Miettinen 98, Hannele Hilka Maria Pääkkönen 71, Aune Elina Huuskonen 78, Raili Rytkönen 87, Esa Kalevi Ritvanen 82, Hille Vesa Ensio Kotilainen 77, Rauha Maria Ruotsalainen 95, Rauni Pirkko Anneli Toivanen 82, Pirkko Annele Raatikainen 90, Raili Mirjam Annikki Koponen 85, Sirkka Kaarina Pyykönen 67

MÄNNISTÖ

KASTETUT

Sara Marika Hiltunen, Unto Olli Juhani Haapaharju, Nooa Okko

Juhani Eloranta, Konsta Hannu Juhani Kääriäinen, Adiel Toivo Ayomide Olumuyiwa, Senna Beda Sofia Kesti, Stella Maria Esmeralda Heide, Elsa Kristiina Kumpulainen

KUOLLEET

Matti August Tolonen 88, Tenho Uolevi Ronkanen 90, Anja Liisa Kekäläinen 89, Helmi Helena Räisänen 91, Maija Leena Nederström 91, Veikko Tiilikainen 97, Tuula Tellervo Tolvanen 79, Marjatta Korhonen 85, Toini Marjatta Turunen 90, Mauno Viljami Miettinen 61, Ahti Eino Ilmari Moilanen 75, Otto Fredrik Poutiainen 95, Maija Anneli Räsänen 88, Marja Liisa Kätsyri 74, Pentti Johannes Venäläinen 89

PUIJO

KASTETUT

Amanda Alissa Junni, Iivo Olavi Strengell, Leo Juha Olavi Tapaninen, Eevi Aurora Kivinen, Isla Maini Olivia Julkunen, Jasper Johannes Manninen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Keijo Kauko Antero Tikkanen ja Riitta Irmeli Salke, Niko Harri Oskari Raatikainen ja Sonja Diana Birgit Tomppo

KUOLLEET

Alma Marjatta Haapsaari 96, Pentti Henrik Tikkanen 89, Leena Marjatta Keinänen 69, Matti Kalevi Heiskanen 89, Pirkko Anneli Koistinen 74, Toini Marjatta Vallimies 95, Ritva Anneli Poutiainen 74, Matti Antero Rissanen 84, Irja Elina Tuhkanen 84, Jyrki Veli-Pekka Linnala 66, Esko Juha Hyvärinen 73, Martti Esa Antero Hakkarainen 81, Annaliisa Halonen 85, Aku Tapio Kukkonen 83, Arja Aira Niskanen 78, Ulla Maija Häyrinen 63, Esko Kojo 87, Leena Katri Orvokki Ruuskanen 93, Erkki Olavi Hietanen 92, Reetta Kaarina Koljonen 85

SIILINJÄRVI

KASTETUT

Sisu Sakari Tuulikallio, Peppi Ruut Edith Koskinen, Taavi Aappo Aleksi Soininen, Kaapo Olavi Valtonen, Huuko Ilmari Rantala, Konsta Veikka Elias Miettinen, Daniel Emil Hietala, Aapo Ilmari Liuha-Pajari, Moona Evia Isabella Liimatainen, Livia Enni Evelin Launonen, Eemi Väinö Viljami Kortelainen, Elsa Aino Aurora Lampela, Iivari Aaron Airaksinen, Paavo Onni Johannes Holopainen

KUOLLEET

Sirkka Inkeri Ryynänen 90, Helvi Marjatta Rahkonen 76, Juha Matti Väättäinen 60, Tauno Johannes Hirvonen 87, Vilppu Juha Luntiala 69, Ritva-Liisa Perko 81, Markku Pekka Kullervo Korkalainen 67, Teuvo Kullervo Riekkinen 65, Elli Mirjam Lukin 93, Paavo Nestori Salmela 92, Seppo Allan Koponen 71, Veikko Ilmari Ensio Tengvall 77, Laila Irja Väisänen 94, Marjatta Korhonen 95, Henri Petri Päiviö Pakarinen 56

VIRRESTÄ VOIMAA

Hyvyyden voiman
ihmeelliseen suojaan
olemme kaikki hiljaa kätketyt.

Me saamme luottaa
uskolliseen Luojaan,
yhdessä käydä uuteen aikaan nyt.

Virsi 600:1

SANALLISTA

Kärsimyksen sunnuntai

Sinä, Jumala, olet ainoa turvani. Miksi olet hylännyt minut? Miksi minun täytyy kulkea surusta synkkänä, kärsiä vihollisen sortoa? Lähetä valosi ja totuutesi! Ne johdattakoot minua, ne vieköt minut pyhälle vuorellesi, sinun asuntoihisi. Minä tahdon tulla sinun alttarisi eteen, sinun eteesi, Jumala, minun iloni! Siellä saan ylistää sinua lyyraa soittaen, Jumala, minun Jumalani! Miksi olet masentunut, sieluni, miksi olet niin levoton? Odota Jumalaa! Vielä saan kiittää häntä, Jumalaani, auttajaani.

Ps. 43:2–5

Jeesus elää!

Miksi maailmassamme on liian paljon pahaa ja väärää? Miksi niin monella on vaikeaa? Tällaista maailmaa Jumala kuitenkin rakastaa. Ihmiselämään kuuluu ikäviäkin asioita. Voimme olla toisen lähellä, kuunnella, sanoa hyviä sanoja, myös rukoilla toisen puolesta. Mitä enemmän annamme omastamme, sitä enemmän meillä on mitä antaa. Myös armollisuus kantaa elämän eri käänteissä: muistatko valon silloinkin, kun on pimeää?

Kaikkein eniten maailmassa kärsi Jeesus. Häntä pilkattiin ja pahoinpideltiin, vaikka hän oli tehnyt pelkkää hyvää. Mahtoi tuntua hirveältä. Jumalan kädessä kaikkein pahimmatkin asiat kääntyvät kuitenkin lopulta hyväksi, koska ”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.” Jeesus Kristus on uuden liiton välittäjä, totuus. Yksin Jeesuksen ansiosta me pääsemme taivaaseen. Jesus is alive! Jeesus elää! Tänään, tässä ja nyt. Tahdothan sinäkin uskoa sen?

ANNETTE KÄRPPÄ-LESKINEN
Kanttori
Järvi-Kuopion seurakunta

HAUTAKIVET
SUORAAN VALMISTAJALTA

VARPAISJÄRVEN GRANIITTI OY

Savonkatu 24, Ollinpuisto,
Kuopio, puh. 017 263 3408
Graniitintie 7, Varpaisjärvi
puh. 017 771 811
Myös lisänimen kaiverukset
ja kivien enstisöinnit

APUA ASIAKIRJOJEN
LAADINTAAN

Perunkirjoitukset, veroilmoitukset,
edunvalvontavaltuutukset ja testamentit
sekä erilaisten lomakkeiden täyttö.
Kysy tarjous!

Kuopion Invalidit ry.

Savonkatu 16, puh. 0440 378 451
toimisto@kuopioninvalidit.fi

OLKA®

Haluatko sinä auttaa potilaita
ja heidän läheisiään KYSSssä?
Lähde mukaan OLKA-
toimintaan.

Kevään 2022 ILONA-
valmennukset KYSSssä:
21.4. ja 19.5. kello 16-20.

ILONA-valmennus antaa
valmiudet toimia
vapaaehtoisena sairaala-
ympäristössä.

Valmennus on maksuton!

Täytä hakemus osoitteesta:

[https://www.tukipilari.fi/olka-
toiminta/vapaaehtoiseksiolkaan/](https://www.tukipilari.fi/olka-toiminta/vapaaehtoiseksiolkaan/)

Lisätietoja: olka@kuh.fi

Mainosmyynti Eine Kotamaa
050 315 5849

eine.kotamaa@slpmedia.fi

Seuraava julkaisupäivä 27.4., varaukset 11.4. mennessä.

KUSTANNUS

VAALIEHDOKKAIDEN
rekrytointi on alkanut

KIINNOSTAAKO sinua vaikutta-
minen omassa seurakunnassasi?
Haluaisitko uudistaa toimintaa?
Asetu rohkeasti ehdolle seura-
kuntavaaleissa. Tulevaisuuden
kirkkoa tehdään nyt.
Tänä vuonna Suomen evan-
gelis-luterilaisessa kirkossa
eletään vaalivuotta. Seurakun-
tavaalien ehdokasrekrytointi
käynnistyi maaliskuussa ja päät-
tyy 15.9.

Vaaleilla valitut luottamus-
henkilöt johtavat seurakunnan
ja seurakuntayhtymän toimintaa.
He päättävät esimerkiksi kirkol-
lisveroprosentista, talousarvioista,
monista työntekijävalinnoista
ja tilojen käytöstä.

Kuopion seurakuntayhty-
mässä käydään samalla kertaa
kahdet vaalit: valitaan päättä-
jät sekä seurakuntien yhteiseen
kirkkovaltuustoon että kunkin
kuuden seurakunnan seurakun-

taneuvostoon. Kaikkiaan luotta-
muspaikkoja on Kuopion seura-
kunnissa 135.

Itsenäisessä seurakunnassa,
kuten Siilinjärvellä, seurakunta-
vaaleilla valitaan luottamushen-
kilöt kirkkovaltuustoon. Siilin-
järven kirkkovaltuustossa on 27
jäsentä.

Seurakuntavaaleissa ehdok-
kaaksi voi asettua konfirmoi-
tu kirkon jäsen, joka täyttää 18
vuotta viimeistään vaalipäivänä.
Seurakuntavaalit käydään 20.11. ja
ennakkoon voi äänestää 8.-12.11.

Seurakuntavaaleissa Suomen
367 ev.lut. seurakuntaan valitaan
yhteensä noin 8 000 uutta luot-
tamushenkilöä. Seurakuntavaalit
käydään joka neljäs vuosi.

Lisätietoja:

kuopionseurakunnat.fi/vaalit
siilinjärvenseurakunta.fi
seurakuntavaalit.fi

ENNAKKOÄÄNESTYS 8.-12.11.2022
VAALIPÄIVÄ 20.11.2022

uskottu
toivottu
rakastettu

Asetu ehdolle sellaisena kuin olet.

#SEURAKUNTAVAALIT

Uutta virtaa
työhön ja vapaalle!

- Villiyrtytten, -vihannesten ja rohtokasvien hyötykäyttö
27.4.-18.5. Kuopio ja etäopetus
- Mielenterveys- ja päihdepalvelujen ryhmänohjaajakoulutus
12-13.5. Kuopio ja joustava
- Vireystilan tunnistaminen ja säätely 19.5.-5.6. Kuopio
- Voicefulness® - tietoista läsnäoloa äänessä 21.-22.5.
Kuopio tai 11.-12.6. Iisalmi
- Minna Canth -foorumi 2022: Työyhteisöjen monimuotoisuuden
johtaminen 17.6. Kuopio ja stream
- Yin Tonics -joogakurssi 8.-22.6. Kuopio
- Lasten ja nuorten tunnetaito-ohjaajakoulutus (40 op)
1.8.2022-2.8.2023 Kuopio (haku päättyy 22.6.)

snellmanedu.fi Katso lisää ja ylläty!

KUOPIO – IISALMI – VARKAUS – ETÄOPETUS – NONSTOP

asiakaspalvelu@snellmanedu.fi
044 746 2840

SNELLMAN
EDU

LASTEN
YLIOPISTON
KESÄLEIREJÄ
+40

Kesällä lisäksi
KYMMENTÄ
KIELIKURSSIA
ja paljon muuta!

Arjen
ateria

SEURAKUNTALON ISOSSA SALISSA

5.4. klo 10 alkaen

19.4. klo 16 alkaen

VUORELAN KIRKOLLA

7.4. klo 10 alkaen

21.4. klo 15 alkaen

Ateriaa ennen ja sen jälkeen Olohuone-toimintaa,
katso tarkemmat tiedot verkkosivuilta.

Aterian hinta on 5 € ja yli 2-v lapsilta 2 €,
tuotto menee Yhteisvastuukeräykseen.

Kimppakyydin tarjoalle ilmainen ateria!

SIILINJÄRVEN
SEURAKUNTA

siilinjärvenseurakunta.fi

Sururyhmä eläkeläisille

ke 18.5. klo 14-15.30, ke 25.5. klo 13-14.30, ti 31.5.
klo 13-14.30, ti 7.6. klo 13-14.30, ti 14.6. klo 13-14.30
ja ti 21.6. klo 13-14.30 Puijon kirkon ryhmätalolla,
Taivaanpankantie 3

Ohjaajat sairaalapastori Riikka Hakulinen ja
Ulla Turunen

Ilmoittautumiset viimeistään 20.4.

www.kuopionseurakunnat.fi/sururyhmat

Lisätietoja Riikka Hakulinen 040 4848484,
riikka.hakulinen@evl.fi

Sururyhmä työikäisille

keskiviikkoisin 11.5., 18.5., 25.5., 1.6., 8.6. ja 15.6.
klo 18-19.30.

Alavan kirkko, neuvottelutila, Keihäskatu 5 B

Ohjaajat pastori Anna Väättäinen ja työpari

Ilmoittautumiset viimeistään 20.4.

www.kuopionseurakunnat.fi/sururyhmat

Lisätietoja Anna Väättäinen 040 4848316, anna.
vaatainen@evl.fi

Sururyhmä itsemurhan tehneiden omaisille

tiistaisin 30.8., 13.9., 20.9., 27.9., 18.10., 1.11. ja 15.11.
klo 17.30-19 Alavan kirkko, neuvottelutila, Keihäskatu 5 B

Ohjaajat diakoni Kati Ukkonen ja pastori Juha Välimäki

Ilmoittautumiset viimeistään 15.8.

www.kuopionseurakunnat.fi/sururyhmat

Lisätietoja Kati Ukkonen 040 4848 325,

kati.ukkonen@evl.fi, Juha Välimäki 040 4848 317,

juha.valimaki@evl.fi

Sururyhmään voi osallistua, kun läheisen kuolemasta
on kulunut vähintään 3 kk. Ryhmien koko on enintään
8 henkilöä.

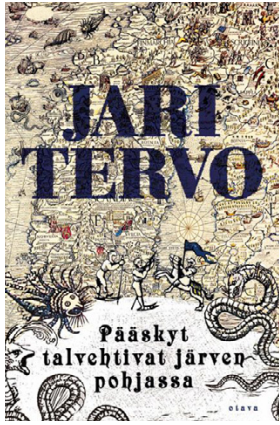

KUOPIO EV.LUT.
SEURAKUNNAT

kuopionseurakunnat.fi

Sinulle
surun aikana

KIRJALLISTA

Jari Tervo:
Pääskyt talvehtivat
järvenpohjassa. Otava.
2021. 456 s.

ABC ja sanoja saarnastuolista

MIKAEL AGRICOLAN, suomen kielen isän ja uskonpuhdistajan, persoona on lähi-
menneisyydessä kiehtonut niin romaa-
nin ylösperiä kuin lasten tietokirjaili-
jaa. Niin, hänen kokemuspäiriinsä kuului-
vat todella **Martti Lutherin** oppipoikana
oleminen, Ruotsin ja Venäjän hallitsijoi-
den kestit kuin pernalainen rahvaskin.

Vuosia sitten, kun 9.4. kerroin päivän-
sankarista yläkoulussa, ihmetteli teini-
tyttö, onko äidinkielemme juuret noin
vahvasti uskonnolliset. Tämä sana muut-
tui Tervon romaanin äärellä lihaksi. Minä
taas mietin, että mitähän Agricola olisi
ehtinytkään saada aikaiseksi, jos ei olisi
joutunut kuluttamaan päiväistään niin

monia kopioimalla muiden tekstejä. Kun
nytkin oli jo monena mies eläessään.

Tervon kieli on ronskia, Agricolan ja
Lutherin puheenparsi sellaista, mitä ei
kansakoulutus vielä päässyt juurimaan.
Heidän suureen sivistykseensä rinnas-
tettuna välimatka on yhtä pitkä kuin tie
Suomen saloilta Saksanmaalle. Kiehtovaa
on, että äänikirjassa kuullaan myös **Jari
Tervon** omaa luentaa.

TERHI TUHKANEN-MARKKULA

LYHYESTI

Uusien toimitilojen nimikilpailu ratkennut

Kuopion seurakuntien uudet toimitilat avautuvat vuoden päästä
kevällä entisessä Postin talossa. Pyysimme kuopiolaisia
ehdottamaan tiloille nimeä.

KUOPION ev.lut seurakuntien nimi-
kilpailulle kävi kuin Tikkurilan kirkol-
le.

Tikkurilan kirkon nimestä järjes-
tettiin äänestys, johon tuli lähes 300
ehdotusta. Nimeksi valittiin kuiten-
kin Tikkurilan kirkko. Nimi voitti
vuonna 2020 Vuoden nimi -kilpailun.
Perusteluina oli, että nimi on help-
po muistaa ja se kuvaa kohdettaan
selkeästi.

Kuopion seurakuntien uudel-
le toimitilalle järjestettiin nimiki-
lpailu. Vastausaikaa oli helmikuun
loppuun saakka. Nimiehdotuksia
saatiin lähemmäs sata. Ylivoimai-
sesti eniten ehdotettiin Postillaa.

Kuopion kaupunki ilmoitti maal-
iskuussa, että talon sisäänkäynnin
Kuopion Postitalo -kirjaimet tulee
säilyttää osana julkisivua. Siksi ei
ole järkevää nimetä taloa kahteen
kertaan postiin viittaavalla nimellä,
joka ei kuvaa toimintaa. Tästä syys-
tä raati päätti nimetä talon **Seura-
kuntakeskukseksi**.

Nimikilpailun ehdotuksia voidaan
hyödyntää esimerkiksi neuvottelu-
huoneiden nimeämisessä.

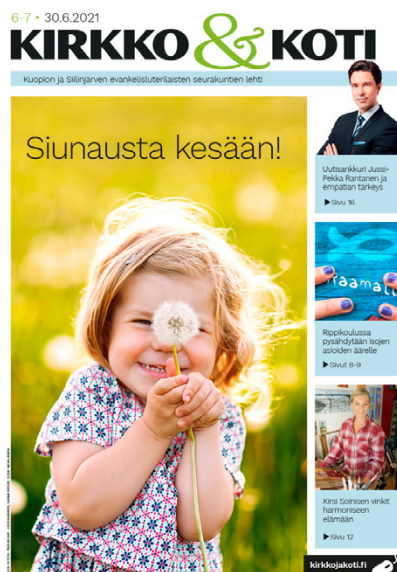
Uuden nimen valitsivat tuomio-
rovasti **Ilpo Rannankari**, hallintojoh-
taja **Mirja Niemi**, kiinteistöpäällikkö
Petri Rautio, henkilöstöpäällikkö
Merja Vihanto, keskusrekisterinjo-
htaja **Mika Pulkkinen** ja viestintä-
päällikkö **Minna Siikaniva**.

Kevällä 2023 uusiin tiloihin
muuttavat tuomiokirkkoseurakun-
ta, aluekeskusrekisteri, yhtymän
hallinto- ja kiinteistopalvelut, vies-
tintä ja perheneuvonta.

Ehdotuksensa lähettäneiden
kesken arvottiin viisi kotimaista
pellavatuotepakettia ja palkinnot on
postitettu voittajille.

Vetoavin kansikuva 2021

Vuoden alussa järjestettiin myös
vuoden 2021 Kirkko ja koti -lehden
kansista kilpailu. Eniten ääniä
sai viime vuoden kesäkuun lehden
kansi. Vastaajien kesken arvottiin

ENITEN ääniä sai vuoden 2021
kesänumeron kansi.

elokuvalippuja. Palkinnot on posti-
tettu voittajille. Kiitos kaikille kilpai-
luihin osallistuneille.

Tuoko nykyinen maailmantilanne uusia näkökulmia seurakuntaan?

Pääsiäisen sanoma tuo suurta lohtua ja vahvuutta
pienen ihmisen elämään. Jumalan rakkaus ympä-
röi meitä, vaikka aina meidän ymmärryksemme ei
riitä sitä käsittämään. Paastonajan valmistautumi-
sesta pitkäperjantain surusanomaan ja pääsiäisaa-
mun Jeesuksen ylösnousemisen riemuun kiteytyy
ihmisen suuri suru ja ääretön ilo.

Tätä kirjoittaessani Ukrainassa käydään kovia tais-
teluja. Loppua ei ole näkyvissä, kestosta ei tietoa.
Jaksako ihminen siinä sodan keskellä uskoa, että
kuolema on voitettavissa? Voiko ymmärtää sanomaa
Jumalan huolenpidosta ja jaksako uskoa parem-
paan huomiseen? Nämä kysymykset pyörivät mieles-
säni ja pohdin, mikä on minun paikkani seurakunnan
jäsenenä ja luottamushenkilönä näiden tapahtumi-
en keskellä.

Seurakunnassa mietitään rahanjakomalleja, kiin-
teistöjen määriä, kirkkojen saneeraamisia ja uusi-
en rakentamista. Onko tämä kaikki tarpeellista
ja oleellista? Eikö oleellista ole se, miten olemme
toistemme kanssa? Mitä yhdessä teemme ja miten
kohtaamme toisemme. Miten välittämme, hyväk-
symme ja innostumme toisistamme.

Olisi hyvä välillä
keskittyä seura-
kunnan toimintaan
ilman rakenneuudis-
tuksia ja strategioita.

Onko järkevien kirkkojen saneerauksessa mietittävä myös maallista turvaa?

Pohtia seurakunnan
toimintaa seura-
kuntalaisten näkö-
kulmista. Antaa-
ko nykyinen maail-
mantilanne uusia

näkökulmia seurakuntamme ajattelutapaan? Onko
järkevien kirkkojen saneerauksessa mietittävä myös
maallista turvaa, sodan luomaa epävarmuutta?
Tuoko kirkkojen korjaukseen ja sisätilojen muutosten
suunnitteluun oman näkökulmansa tämä Ukrainassa
käytävä sota? Keittiöt, vessat, penkit ja pehmusteet
luovat mahdollisuuksia kirkkojen sisätilojen laajaan
käyttöön ja käyttötarkoitusten muuttamiseen.

Vehmersalmen alue seurakunnassa tehdään paljon
työtä erilaisissa projekteissa. Nyt seurakuntamme,
maamme ja koko maailman yhteinen iso projekti on
rukouksen projekti rauhan puolesta.

Kristus nousi kuolleista, kuolemalla kuoleman voit-
ti ... Totisesti nousi!

RIITTA JUNNILA-SAVOLAINEN
Järvi-Kuopion seurakunnan
luottamushenkilö

KAMALA LUONTO

KIRKKO & KOTI

Kuopion ja Siilinjärven
seurakuntalehti.
108. vuosikerta.

Seuraava numero ilmestyy 27.4.2022

Julkaisija Kuopion ev.lut. seurakunnat, PL 1064, 70101 Kuopio, puh. 017 158 111

Toimitusneuvosto Hannu Koskelainen, Niko Noponen, Jenni Niskanen **Painos** 73 670 kpl **Toimitus** Tulliportinkatu 27 LH 1,

70100 Kuopio **Viestintäpäällikkö, Kirkko ja koti -lehden päätoimittaja** Minna Siikaniva, puh. 040 4848 273, minna.siikaniva@evl.fi

Viestintäsuunnittelija Sini-Marja Kuusipalo, puh. 040 4848 234 **Visuaalinen suunnittelija** Tuija Hyttinen, puh. 040 4848 236 **Tiedottaja**

Heli Haring, osa-aik. puh. 044 414 4801 **Sihteeri** Katja Nenonen, osa-aik. puh. 040 4848 514 **Viestintäsuunnittelija** Merja Tapio, Siilinjärvi

puh. 044 7284 614 **Taitto** SLP Kustannus Oy **Ilmoitukset** Eine Kotamaa, puh. 050 315 5849, eine.kotamaa@slpmedia.fi **Tilaukset** 20 €/

vuosikerta **Jakelu** Suora Lähetys Oy **Jakelupalaute** www.suoralahetys.fi tai kuopio@suoralahetys.fi tai puh. 050 543 0854.

Kirkkojakoti.fi, www.kuopionseurakunnat.fi, siilinjärvenseurakunta.fi

NEPALILAISELLA klinikalla Arja Savolainen auttoi maailmaan kaksoset.

AUTTAJA suurella sydämellä

Arja Savolaiselle oli jo pikkutyöstä lähtien selvää, että hän haluaa aikuisena auttaa muita ihmisiä. Sitä hän todella on tehnyt – niin kotimaassa kuin kaukaisissa maailmankolkissakin.

Maanjärityksiä, tulvia, sisällissotia ja pakolaisleirejä. Nämä ovat enemmän tai vähemmän tulleet tutuiksi kuopiolaiselle **Arja Savolaiselle**, joka on vuodesta 2003 alkaen kiertänyt maailman kriisipesäkkeitä Suomen Punaisen Ristin katastrofivalmiusyksikön avustustyöntekijänä.

”Kaikkiaan olen tainnut olla mukana kahdeksalla komennuksella”, hän laskeskelee.

Viimeisin pesti suuntautui loppusyksystä Välimerelle. Siellä Savolainen työskenteli aluksella, joka pelasti merestä Eurooppaan pyrkiviä pakolaisia.

Varsinaisena päätyönään Savolainen toimii kättilönä Kuopion yliopistollisen sairaalan naisten akuuttiosastolla.

Meillä on velvollisuus auttaa

Kriisit eivät maailmasta lopu. Tällä hetkellä Savolainen on valppaana Ukrainan tilanteen suhteen.

”Siellä on jo Punaisen Ristin työntekijöitä kartoittamassa avuntarvetta ja koordinoimassa tarvikejakelua. Vielä ei kuitenkaan ole puhelimeeni kilahtanut kyselyä, pääsisinkö lähtemään mahdolliselle avustuskomennukselle.”

Ja sitten, jos puhelin kilahtaa, Savolainen on kyllä halukas lähtemään.

”Työnantajani KYS on suhtautunut todella hyvin näihin komennuksiini ja

vapaata on ollut helppo saada. Siitä olen äärettömän kiitollinen.”

”Joskus olen joutunut kieltäytymään kutsusta, mutta silloin taustalla ovat olleet perhesyyt”, kahden nyt jo aikuisen lapsen äiti selvittää.

Mikä saa lähtemään vaikeisiin ja ehkä vaarallisiin olosuhteisiin, vaikka olisi helpompi käydä vakityössä ja viettää seesteistä perhearkea koti-Suomessa?

”Koen, että meillä on velvollisuus ja myös mahdollisuus auttaa heitä, jotka kärsivät luonnonmullistuksista, sodista ja köyhyydestä. Siitä ei pidemmän päälle seuraa mitään hyvää, jos vain keskitymme vaalimaan omia etujamme.”

”On täysin sattumaa, että minä olen syntynyt hyvinvointivaltioon ja joku toinen vastaavasti huonompiin olosuhteisiin. En mielestäni ole ansainnut hyväosaistutani yhtään sen enempää kuin se toinen on ansainnut omaa kohtaloaan vaikeissa oloissa.”

Tuliaisina suuria oivalluksia

Arja Savolainen on lähtöisin Valtimolta Pohjois-Karjalasta. Auttamishalun hän on saanut perintönä kotoaan.

”Äitini kävi ahkerasti Valtimon seurakunnan lähetyksissä, joissa virkattiin peittoja lähetystyön kautta ulkomaille toimitettavaksi. Siitä varmasti jäi itsellenikin joku auttamisen siemen itämään.”

Sairaanhoitajan ammatti on ollut Savolaiselle selviö niin pienestä saakka kuin hän muistaa. Kiteen evankelisen kansanopiston hoitolinjan käytyään hän jatkoi Helsinkiin sairaanhoito-opintojen pariin.

”Myöhemmin erikoistuin vielä kättilöksi ja terveydenhoitajaksi.”

Vaikeissakin olosuhteissa voi elää tasapainoista elämää.

Monesti kuulee sanottavan, ettei auttaminen hyödytä, kun ei kuitenkaan voi auttaa kaikkia. Savolainen ei tätä näkemystä allekirjoita.

”Koko maailmaa ei voi muuttaa. Mutta on hienoa, jos edes sitä yhtä ihmistä on mahdollista auttaa. Apu on kuitenkin hänelle merkityksellistä ja voi muuttaa hänen koko maailmansa. Tämä on ollut minulle suuri oivallus, joka on vapauttanut tekemään auttamistyötä.”

”On myös ollut avartavaa huomata, että ihmiset voivat vaikeissakin olosuhteissa elää tasapainoista elämää.”

Savolaisen mukaan meillä olisi joissakin asioissa opittavaa kehittyvien maiden kulttuureista.

”Siellä ihmissuhteet, perhe ja yhteisöt ovat valtava voimavara. Toivoisin, että

Suomessakin ymmärrettäisiin enemmän yhteisöllisyyden päälle.”

Kaikki apu tärkeää

Savolainen haluaa korostaa, että kaikenlainen auttaminen on tärkeää – tapahtuipa se lähellä tai kaukana.

”Ei jokaisen tarvitse lähteä ulkomaille avustusoperaatioihin. Monenlaista apua on mahdollista antaa täällä meilläkin. Voi vaikkapa käydä hoitamassa naapurin vanhuksen kauppa-asiat.”

Ukrainan kriisi on osoittanut, että ihmisiltä löytyy paljonkin auttamishalua ja empatiaa.

”Se on ollut hienoa huomata, vaikka sota itsessään on tietysti kaikin tavoin karmaiseva. Tilanne on lähempänä meitä kuin monet muut maailman kriisit ja ehkä se on saanut ihmiset pohtimaan, että aivan hyvin voimme itsekin olla joskus avuntarvitsijoita.”

Savolainen on hyvin kiitollinen sekä työurastaan Kuopiossa että SPR:n tarjoamista tilaisuuksista maailmalla.

”En ole koskaan kokenut työtäni tai avustuskomennuksia mitenkään stressaavina, vaan pikemminkin olen saanut niistä merkityksellisyyttä, voimaa ja iloa. On olemassa ihan tutkimusnäyttöä siitä, että toisten auttaminen lisää myös omaa hyvinvointia ja onnellisuutta. Se kyllä pitää paikkansa.”